

POLITI

Magasinet til politi og anklagemyndighed | nr. 09 | 2008

09

FBI og den nye verdensorden

Dødens **spritbilister** bliver bremset

En idealistisk indsats:

Forebyggelse, der virker

Spot en snyder: **Politiet i lufthavnen**
har næse for lyssky rejsende

14

I Vejle har politiet adopteret en skoleklasse. Betjentenes opgave er at vise eleverne en god vej videre ud i livet.

POLITI

Ansvarshavende redaktør:
Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg

Redaktør:
Janne Aagaard

Redaktion:
Anna Bridgwater
Niels-Otto Fisker
Gunver Gjetting
Jesper Schultz
Mikkel Thastum
Sofie Yderstræde

Eksterne bidragydere:
Ulf Førsteliin
Birgit Søes Rasmussen
Dorte La Cour

Fotograf:
Nicky Bonne

Design, layout og tryk
Trine Gade/Datagraf

Politi udkommer seks gange årligt i 16.500 eks. til alle ansatte i politi og anklagemyndighed

ISSN: 1902-6048

Næste nummer udkommer:
28. november 2008

Kontakt:
Redaktionen
Rigspolitiet
Polititorvet 14, 3. sal
DK-1780 København V
Telefon: 33 14 88 88

Abonnement:
RPLT FP magasin (til ansatte i politiet)
red@rigspoliti.dk (eksterne modtagere)

Magasinet kan også læses på
www.politi.dk/magasinet

04 **Nyt fra Danmark:** Personaleafdelingen åbner pengekasen for at få en bredere rekruttering

06 **Nyt fra udlandet:** Australiens unge bliver surfende sheriffer på internettets åbne hav

08 **Tema:** Præventivt arbejde. Danmark har flere hundrede forebyggende projekter. Vi giver dig overblik over nogle af de vigtigste kriminalpræventive indsatser

10 **Præventivt arbejde:** I Nuuk har beboerrådgivere gjort betonslummens passive beboere til aktive borgere i trygge boligblokke

12 **Præventivt arbejde:** Adopter en skoleklasse. Nørre-marksskolen har nu fået

deres egen strisser, Kent Nielsen fra Syd- og Sønderjyllands Politi

14 **Præventivt arbejde:** Anna Karina Nickelsen samler trådene i Det Kriminalpræventive Råd, hvor kuglerne støbes til fremtidens forebyggende indsatser

16 **Præventivt arbejde:** På Bornholm anmelder man hinanden for spritkørsel. For her står politiet ikke klar med en bøde, men med behandling for alkoholmisbrug

18 **Præventivt arbejde:** I Politiets Ungdomsklub bruger politifolk fritiden på at give unge oplevelser og faste rammer

20 **Præventivt arbejde:** Med en målrettet strategi for

18 | At forebygge forbrydelser og engagere sig i socialt arbejde er med til at gøre os gladere. Det konkluderer forskere:

» Vi har nået et materielt mætningspunkt, for vi kan ikke købe os flere ting, der kan gøre os lykkelige. Derfor er det noget andet, der skal til, for at vi føler os som hele mennesker. Her kommer den næstekærlige dimension ind – at kunne gøre noget for andre.«

Erhvervsrådgiver og forfatter Tania Ellis fortæller om det sociale engagement

politiet er det muligt at skabe et trygkere samfund med færre forbrydelser. Amerikansk kriminolog fortæller, hvordan det skal gøres

22 | **Hvilken side kan du bedst lide?** Læserne fortalte, hvad de synes om magasinet

24 | **Ildsjælen:** Ved hjælp af intuition, erfaring og statistik er politiassistent Johnny Robin Jørgensen ekspert i at udpege snydere

26 | **FBI i fokus:** København er vært ved årets FBI-konference, hvor temaet er forandring og fremtidens ledelse

28 | **FBI i fokus:** Ene kvinde blandt en helvedes masse

mænd. Kirsten Vesterby Fischer var kvinde nummer 875 på FBI's akademi i Virginia, USA

30 | **FBI i fokus:** 11. september 2001 fik John J. Miller til at ændre kurs i livet. Den tidligere journalist, som har interviewet Osama Bin Laden, er i dag vicedirektør hos FBI. Hør hans vision for, hvordan FBI bekæmper terror

34 | **Kronikken:** Hvordan får politiet befolkningen til at gøre, som der bliver sagt? Det undersøgte Nina Blom Andersen efter fyrværkeribranden i Seest. Her bringer vi hendes konklusioner videre

36 | **Bagsiden:** Wullf og Morgentaler får det sidste, satiriske ord

Kan gode viljer måles?

Hvordan måler man, om et præventivt projekt virker? Hvordan beviser man, at samtale med unge uromagere, renovering af boligblokke og fritidstilbud giver pote og rent faktisk kan aflæses i statistikkerne?

Ved færre anmeldelser? Ja, men det kan også være et tegn på svigtende tillid fra befolkningen til politiets indsats.

Ved at færre unge sigtes? Ja, men et faldende antal sigtelser kan skyldes et overbebyrdet lokalpoliti.

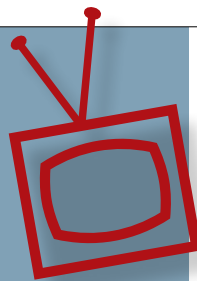
Ved færre domfældelser? Ja, men det kan skyldes lang ventetid hos domstolene eller for få jurister.

Når indsatsen for præventivt arbejde ikke umiddelbart kan måles, er det svært at belønne den politimand- eller kvinde, der har formået at forebygge kriminalitet i sit lokalområde. Manglende anerkendelse af arbejdsindsatsen og et system, der ikke er indrettet til at belønne præventivt arbejde, er måske de største forhindringer for at få flere gjort interesseret i at deltage i forebyggende arbejde.

Det er ellers i høj kurs hos politiet. Præventivt arbejde var et af de emner, flest bad os om at beskæftige os med i begge magasinet læserundersøgelser, dels i 2006, dels i undersøgelsen før sommerferien. Så interessen for den 'blødere' del af politiarbejdet er bestemt til stede. Her fra redaktionen vil vi gerne hylde de politifolk, der bruger tid, energi og engagement på et arbejde, som ikke får stor opmærksomhed, men som er guld værd for samfundet. Bliv ved, der er brug for jer!

Og så lige her på falderebet: Tag godt imod den nye redaktør af magasinet Politi, Maja Plesner, der overtager stolen den 1. oktober, da jeg har fået nyt job andetsteds. Det har været en fornøjelse at arbejde for jer alle sammen.

Janne Aagaard

Sagt i pressen

» Det er næppe Brian og Hassan nede fra Albertslund Centret, der har lavet det her. «

Bent Isager-Nielsen, politiinspektør ved Københavns Vestegns Politi, om røveriet af 60 millioner hos Dansk Værdihåndtering i Brøndby til TV 2, 11. august.

» Det er faktisk et rigtig rått miljø, og det ligner rocker-verdenen. De højreradikale skal bare have nogen at tæve, og hvis de ikke kan finde en venstreorienteret, så tager de bare en anden. «

Morten Anker Jensen, politiinspektør i Østjyllands Politi, taler med Information 18. august om de højreekstremistiske grupper i Smilets By.

» ...anholdelsen lørdag aften af fem formodede røvere – af måske 20 – er et første tegn på, at politiet måske alligevel er klogere, end gangsterne tillader. Angiveligt har de i stilhed overvåget de nyrige svensk-danske typer, indtil det lørdag var praktisk gennemførligt at arrestere dem uden at affyre våben. Som det ser ud netop nu, har vi derfor grund til at rose politiet.... «

Leder i Ekstra Bladet 18. august efter de første anholdelser i sagen om millionrøveriet i Glostrup.

» Jeg tror, det ligger dybt i os alle, at hvis man bliver slået til lirekassemand, skal den, der har gjort det, føle en hård konsekvens på sin egen krop. Det er ikke politisk korrekt at sige det, men sådan har vi det. «

Helge Adam Møller i Kristeligt Dagblad, efter at den 16-årige, der slog en tilfældig mand i Ålborg ihjel, er blevet idømt fire års fængsel.

» Det er grænseløst naivt at forestille sig, at rockere og indvandrerbander vil komme og aflevere deres våben. «

Justitsminister Brian Mikkelsen i Berlingske Tidende 17. september.

-ja og -ab

Nye etnikere udløser dusør

REKRUTTERING: 10.000 kroner er der i posen til den politiansatte, der kan motivere og støtte en etnisk ung til at blive optaget på Politiskolen.

Den belønning er en del af et nyt projekt, der skal øge nydanskernes muligheder for at blive optaget på Politiskolen, hvor næsten syv procent af ansøgerne har en anden etnisk baggrund end dansk. Desværre lykkes det kun for cirka hver tredje af ansøgerne at blive ansat.

Den kedelige kendsgerning har Rigspoliets personaleafdeling forsøgt at ændre, og nu udbrædes det vellykkede integrationsprojekt fra Københavns Politi til resten af landet.

Rekrutteringen kan forbedres dels ved at skaffe kontakt med potentielle unge ansøgere, dels ved at motivere og engagere dem til at forberede sig til prøven og endelig ved mentorstøtte til de unge under uddannelsen.

Det handler også om at fastholde interessen for jobbet hos unge under 21 år, der venter på at søge. I mellemtiden skal de holdes til ilden og afprøve drømmen om politijobbet gennem erhvervspraktik.

-ja

Etniske politifolk skal fylde lidt mere i (gade) billedet. Derfor udloves der nu en kontant dusør for rekruttering af etniske kolleger.

Kreds syv får sit eget blad

FIND PÅ MIT NAVN: Sådan lød titlen på det første nummer af Sydsjællands og Lolland-Falsters Politis nye medarbejderblad.

Flere gode historier og bedre kendskab til hinandens arbejdsområder var bare nogle af grundene til, at nyansatte kommunikationsmedarbejder hos Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi Anne Dorte Hoppe Søe foreslog ledelsen at lave et personaleblad.

Nu er første nummer af det elektroniske blad på gaden med blandt andet reportage fra dronning Margrethes besøg i Nykøbing og projekt SINE. Navnet på bladet blev fundet blandt de knap 60 opfindsomme forslag fra medarbejderne, der blandt andet lød på 'Det vågne øje' og '7-POSTEN'. Det er tillidsrepræsentanter og ledelse, der i fællesskab valgte navnet 'Politidende'. Find medarbejderbladet på polnet.

-ja

Penge til politifolk i knibe

FONDSMIDLER: Alle, også politifolk, kan komme i en situation, hvor de godt kan bruge lidt hjælp. Har livet stukket dig en økonomisk lussing, så du uforskyldt er kommet i økonomisk knibe, kan Politiets Mindefond måske træde til med lidt penge. Fonden deler ud til politifolk og efterladte efter døde politifolk.

I år er der flere midler end tidligere, så der er god grund til at søge, især da der almindeligvis ikke er mange ansøgninger til de to årlige uddelinger.

Hvis du, en kollega eller en kollega efterladt uforskyldt har lommemesmer, kan ansøgnings-skema til mindefonden rekvireres hos Vibeke Hansen hos Rigspoliet, tlf. 45 15 20 01, eller findes på Polnet.

-ab

Styr på fangerne

IT-FORNYELSE: Kriminalforsorgens mange medarbejdere skal nu til at bruge et fælles it-system. Det nye system har to store fordele: For det første er et samlet system billigere og mere effektivt. Og for det andet kan ledelsen hele tiden holde sig opdateret med, hvor både ansatte og indsatte befinder sig.

Fremover skal al sagsbehandling ske digitalt, og på det nye it-system kan sagerne følges fra alle 80 institutioner og af alle 5500 medarbejdere i kriminalforsorgen. Tidligere har det været noget af en logistisk opgave at styre pladser og informationer om de indsatte, men nu bliver arbejdsgangen forhåbentlig langt mere strømlinet.

Da alle medarbejdere i kriminalforsorgen skal kunne bruge det digitale værktøj, er der lagt vægt på brugervenlighed. Men selvom alle fængselsfunktionærer skal til tasterne, er systemets primære brugere dog ledelsesgrupperne.

-ab

Stresshåndtering er i fokus

ARBEJDSMILJØ: Den 7. og 8. oktober flytter medarbejdere fra den administrative sektor i Midt- og Vestjyllands Politi ind på et feriecenter ved Vigsø nær Hanstholm. Her skal kontomedarbejdere, it-folk og politifolk rystes sammen gennem et seminar med teambuilding, foredrag og visionsudvikling.

Hovedtemaet er stresshåndtering, og der vil komme en oplægs-holder udefra, som har speciale i at rådgive om stress.

»Det er et emne, der er vigtigt i dagligdagen, og der er ikke noget, der tyder på, at der bliver mindre brug for det fremover,« siger politikommissær Jørgen Hassing fra ledelsessekretariatet i Midt- og Vestjyllands Politi.

I løbet af de to dage skal medarbejderne fra de forskellige afsnit også udvikle idéer og visioner for fremtiden under overskriften: 'Hvordan bliver vi Danmarks bedste politikreds?'

-fie

Karsten Krabbe dræbt i Islamabad

TORSTEN HESSELBJERG: Karsten Krabbe har i sit arbejde med at beskytte andres liv betalt den ultimative pris – sit eget liv. Dansk politi tænker med taknemmelighed på en god og dygtig kollega. Vi udtrykker vores dybeste medfølelse med hans hustru og to børn. Æret være Karsten Krabbes minde.

Den 53-årige sikkerhedsrådgiver Karsten Krabbe døde under et terrorangreb i Pakistan lørdag den 20. september.

Unge patruljerer på nettet

AUSTRALIEN: 20 teenagere i alderen 14-16 år fra den australske hovedstad, Canberra, er blevet rekrutteret af det nationale politi, AFP, til at bekæmpe kriminalitet på internettet.

»Vi har indset, at den eneste måde at bekæmpe kriminalitet i cyberspace på er at lytte til de digitalt indfødte, altså de unge i dag, som er opvokset med nettet,« siger Kevin Zuccato, chef for den nationale it-kriminalitetsafdeling.

De unge bruges som konsulenter til et verdensomspændende projekt mellem USA, Canada, Australien og 23 andre nationer, og de skal være eksperter i unges netsprog, den interne jargon på nettet og tekstbeskeder. Projektet skal gøre det nemmere at fange pædofile 'groomere' og netsvindlere.

Klonede hunde er på sporet

SYDKOREA: Syv klonede hvalpe født i Seoul sidste år har bestået de første eksamener og er klar til forbryderjagt. De syv hvalpe blev døbt 'Topp', en forkortelse af Tomorrow's Puppy - morgendagens hvalp - og er verdens første klonede sporhunde. Hvalpene blev født af tre surrogattæver med gener fra en treårig afghaner-hund med en særlig god næse.

Millionprojektet er finansieret af den sydkoreanske stat, der forventer, at hundene bliver bedre til at lugte narko, pengesedler og sprængstoffer samt nemmere at træne.

Amnesti giver masser af våben

NORGE: Siden 1. maj har nordmænd med ulovlige våben haft muligheden for at få god samvittighed uden at betale for det: De kan nemlig straffrit indlevere ulovlige våben frem til 1. september. I august meldte politiet om knap tusinde indleverede våben, blandt andet 295 rifler, 418 haglgeværer, 37 revolvere, 124 pistoler og et enkelt maskingevær. Oveni kommer 34 granater og over et ton ammunition.

Sidste år fra marts til maj kunne svenskerne indlevere ulovlige våben til politiet uden at blive straffet, og her var resultatet over 14.000 indleverede våben og 18 tons ammunition. Første gang, Sverige forsøgte sig med våbenamnesti, var i 1993, hvor hele 17.000 illegale våben blev indleveret.

I Danmark var den sidste 'frit lejde'-aktion i 2003, hvor borgerne i august og september kunne indlevere ulovlige våben. Over 1.600 håndvåben og 3.000 knive blev indleveret under aktionen.

Svensk politi får ny kontakt i øst

RUMÆNIEN: Danmark har én udsendt politimand i Albanien og en officer i Sofia i Bulgarien. Og fra 1. august er der en svensker posteret i den rumænske hovedstad, Bukarest. Kriminalinspektør Adrian Lucaci skal udvide samarbejdet med det rumænske politi som udsendt forbindelsesofficer, og Danmark kan også trække på ham, da han er en del af det fællesnordiske politi- og toldsamarbejde, PTN.

»Eftersom der ikke findes et etableret samarbejde, begynder jeg fra nul. Fremfor alt har jeg brug for at skabe en god kontakt med det rumænske politi,« siger Adrian Lucaci til politisen.se.

-ja

-ja

-ja

-ja

Færre banditter i Storbritannien

ENGLAND: 140.000 politiuddannede, 16.000 borgerbetjente og 76.000 civilansatte passer på Englands godt 60 millioner indbyggere, og ved seneste opgørelse i sommer var kriminaliteten faldet endnu en gang. Statistikken viser en 18 procent reduktion i lovovertrædelser de seneste fire år, og den fremgang er blandt andet lykkedes ved at engagere befolkningen.

»Offentligheden er det bedste våben mod kriminalitet. Befolkningen skal vide, hvad den kan forvente af politiet, og derfor er det befolkningens behov, der er vores første prioritet,« siger indenrigsminister Jacqui Smith.

53 procent af den engelske befolkning mener, at det lokale politi gør et 'godt' eller 'fremragende' stykke arbejde, en lille forbedring i forhold til sidste år, hvor 51 procent sagde det samme.

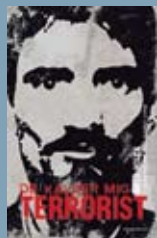
-ja

Bogspalten

Den retfærdige hævner

»De kalder mig terrorist« hedder selvbiografien fra Niels Holck alias Niels Christian Nielsen. Som ganske ung oplevede Niels social uretfærdighed i Calcuttas gader og har siden da viet sit liv til at hjælpe de fattige og undertrykte, men omverdenen har misforstået om ikke hans handlinger, så hans motiver. Bogen er en lang tilståelse af flere lovovertrædelser begået i humanismens navn, og samtidig er den biografiske bog en rundtur gennem et omflakkende og farverigt liv. Undervejs i bogen får de fleste – medier, myndigheder og borgere – drøje hug af Niels Holck, mens han selv har påtaget sig rollen som den retfærdige hævner.

De kalder mig terrorist af Niels Holck i samarbejde med Øjvind Kyrø, People's Press

Fortidens forbrydelser

Et kig i kriminalitetens arkiver afslører et Danmark fyldt med drabsmænd. Kate Bluhme, mangeårig redaktionssekretær på Ekstra Bladet, har begået »Drabsarkivet« med undertitlen »Danske kriminalsager gennem 50 år«, og det er vel at mærke fra 1920'erne til 1970'erne. Avisartikler og andre arkiver danner baggrunden for beskrivelserne af sagerne, der er detaljerede helt ned til dom og afsoning i hver eneste sag. Trygt er det at vide, at naboer og familie heller ikke dengang anede, at deres kære kunne slå et andet menneske ihjel.

Drabsarkivet af Kate Bluhme, Ekstra Bladets Forlag

De udsatte liv

Tæsk, misbrug og psykisk terror farver livet for mange kvinder. Nu giver bogen »Kvinder, der lever farligt« et indblik i mekanismerne bag fysisk og psykisk vold i parforholdet. Gennem en række personlige fortællinger, ledsaget af kommentarer af psykiateren Henrik Day Poulsen, males fem billeder af destruktive forhold. Bogen er god at få indsigt af, og psykiaterens analyser er med til at sikre, at både gerningsmænd og ofre skildres som ganske almindelige mennesker i ulykkelige situationer.

Kvinder, der lever farligt af Katrine Krebs og Henrik Day Poulsen,

forlaget Documentas

Spot en krænker

»Mandlige krænker« er en fagbog – og en tung en af slagsen. Til gengæld for det tørre sprog får man en grundig indføring i den nyeste teori omkring krænkeres psyke og baggrund. Bogen går bagom den of-fentlige holdning om, at en pædofil er en ond mand, der skal spærres inde for altid, og i stedet analyserer den, hvordan krænkeren forsvarede og forklarede sig.

»Mandlige krænker« af David Briggs, Paddy Doyle med flere, Dansk Psykologisk Forlag

-ab og -ja

Det kriminalpræventive Danmark

Af Sofie Sidelmann Yderstræde

TRYGT NATTELIV I HOLSTEBRO

HOLSTEBRO: Trygt Natteliv i Holstebro er et samarbejde mellem Holstebro Restauratørforening, politiet, Holstebro Kommune og Bevillingsnævnet. Formålet er at skabe trygge rammer for de unge, der færdes i byens natteliv. Evalueringen viser gode resultater i form af mindre vold i nattelivet, personale, som er blevet bedre til at opdage stofpåvirkede unge, og fælles enighed om, at unge under 18 år ikke kommer ind på barer og diskoteker.

RAT OG RISIKO

SILKEBORG: Silkeborg Tekniske Skole og Rådet for Større Færdselssikkerhed underviser sammen skolens elever om farerne ved trafikken for at lære eleverne at få deres egne holdninger til adfærd på vejene. Der bliver blandt andet undervist i sikkerhedsselens betydning, risikoforståelse, farerne ved spritkørsel og køreteknik for elever med kørekort. Erfaringen er, at netop unge mænd fra erhvervsuddannelserne udgør en særlig risikogruppe i trafikken.

MINDRE KRIMINALITET I ESBJERG

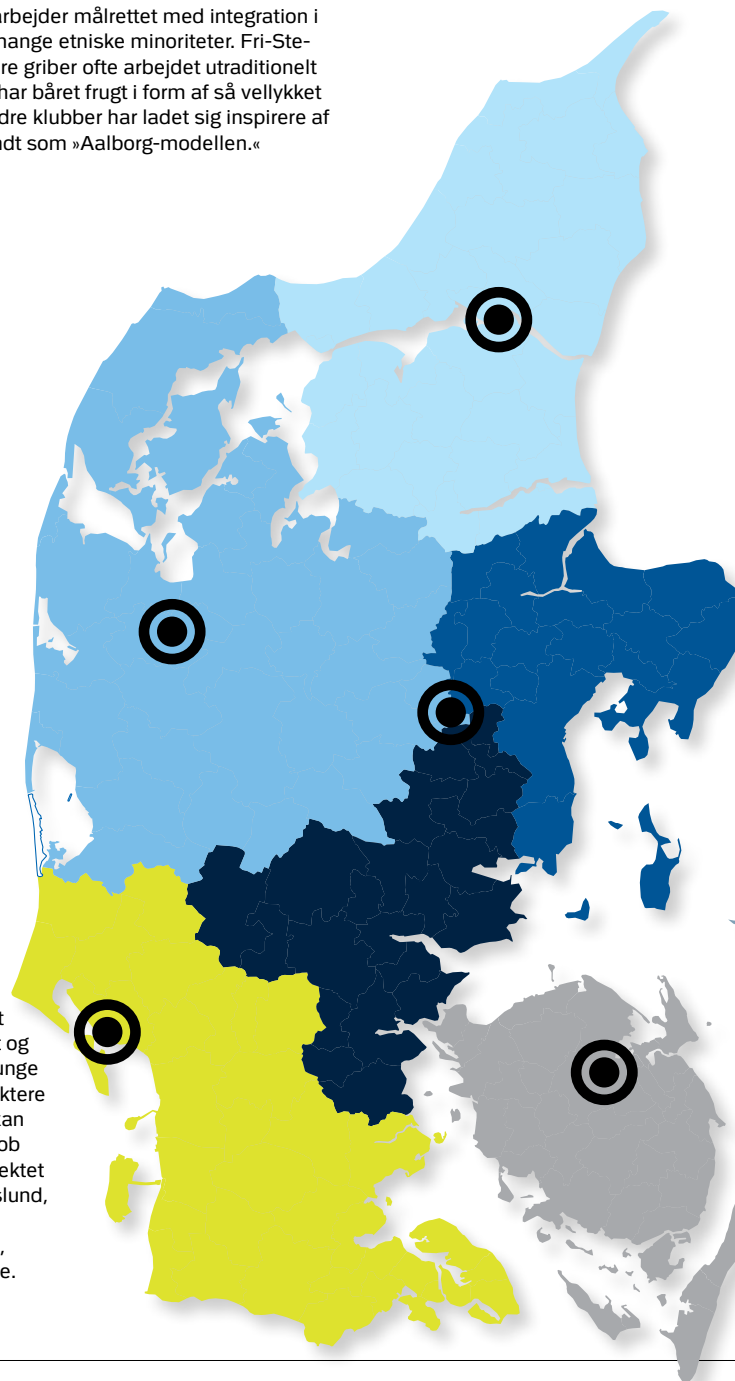
ESBJERG: Kriminelle unge og dem, der er på vej ud i kriminalitet i Esbjerg-områderne Kvaglund, Østerbyen og Stenlund, bliver fra maj 2007 til april 2009 kontaktet af voksne, som deltager i projektet »Gadehjørnet«. Det er et samarbejde mellem blandt andre politiet, boligforeninger, kommunen, skoler, klubber og forældre.

GET2SPORT

ODENSE: I 2005 oprettede Danmarks Idræts-Forbund projektet Get2sport, som er et tiltag, der kan støtte vanskeligt stillede børn og unge via idræt og socialt samvær. Her lærer de unge at indgå i et fællesskab, respektere andre og knytte netværk, der kan gavne dem, når de skal søge job eller tage en uddannelse. Projektet foregår også i Holbæk, Albertslund, Nørrebro, Århus, Kolding, Holstebro, Herning, Haderslev, Tingbjerg, Taastrup og Avedøre.

ET FRISTED I AALBORG

AALBORG: 350 børn og unge i Aalborgs sydøstlige del er medlemmer af den kommunale fritidsklub Fri-Stedet, som arbejder målrettet med integration i et område med mange etniske minoriteter. Fri-Stedets medarbejdere griber ofte arbejdet utraditionelt an, og netop det har båret frugt i form af så vellykket integration, at andre klubber har ladet sig inspirere af det, der nu er kendt som »Aalborg-modellen.«

Overalt i Danmark findes der forskellige kriminalpræventive tiltag og projekter. Fra de mere etablerede og landsdækkende med statslig støtte og mål til den lille håndfuld ildsjæle, som brænder for at gøre en forskel. Her er et lille udpluk af de utallige projekter

RUBINEN, KØBENHAVN

KØBENHAVN: Ungdomsklubben Rubinen holder til i en af Københavns fattigste bydele, Sydhavnen. Her er en del rodløse børn og unge, som har svært ved at fungere socialt. Rubinens gademedarbejdere går ofte ud og åbner 'den matrikellose klub' og arrangerer aktiviteter for de 10- til 18-årige. I klubbens lokaler på Rubinsteinsvej kan de unge få lektiehjælp, spille bordtennis og billard, se film og spille computer og musik.

CYKLER I STEDET FOR HÆRVÆRK

ALBERTSLUND: Team Albertslund er et mountainbikeprojekt for rodløse unge i boligområdet Albertslund Syd. Projektet håber at få fat i især drenge i alderen 11 til 15 år med anden etnisk baggrund end dansk. De skal integreres i foreningslivet og blive aktive i cykelsporten, og på samme tid skal cykelklubberne støttes i at kunne rumme kriminalitetstruede børn og unge med en anden etnisk baggrund.

RÅDGVNING I NÆSTVED

NÆSTVED: Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi i Næstved deltager i et tværfagligt samarbejde med Næstved Kommune og Brand og Redning om at rådgive kommunens borgere, foreninger og virksomheder om tryghed og sikring. Rådgivningen tilbyder borgerne vejledning om forebyggelse af indbrud og brand i hjemmet. Unge kan få gode råd om at færdes trygt i byens nattevild, og grundejerforeninger kan få arrangeret temamøder om indbrudssikring og kriminalpræventivt byggeri.

SLAP HELT AF

HELE LANDET: Meget af Kriminalforsorgens arbejde går ud på at forhindre, at de indsatte i landets fængsler havner bag tremmer igen. Der er voldspræventive projekter og et kursus i 'anger management', hvor de indsatte lærer at håndtere konflikter. Et andet projekt - Breathe Smart - lærer de indsatte at meditere og lave vejrtrækningsøvelser, så de får mere ro i hverdagen.

TIDLIGERE KRIMINELLE UNDERVISER

HELE LANDET: Kriminelles Revanche I Samfundet (KRIS) stammer fra Sverige, og medarbejderne er ofte tidligere kriminelle og stofmisbrugere. De opsøger indsatte i fængslerne og vurderer, hvem der er egnede til et undervisningsforløb efter endt afsoning. Undervisningens mål er at hjælpe kriminelle af med deres kriminelle tankegang.

»Vi kan se, at de folk, der har været igennem sådan et undervisningsforløb, har en helt anden tilgang til tingene bagefter,« siger chefkonsulent i Kriminalforsorgen Niels Løppenthin.

FOR UNG TIL AT VÆRE KRIMINEL

HELE LANDET: Børnerådet har i år lavet dokumentarfilmen »For ung til at være kriminel«, som handler om fire unge mellem 15 og 18 år, som har haft kriminalitet og stofmisbrug tæt inde på livet. Som opfølgning på filmen har Børnerådet lavet online computerspillet »Din ungdom på spil.« Her bliver de unge internetbrugere sat over for dilemmaer, som skal lære dem at tænke over konsekvenserne af kriminalitet.

SKOLEELEVER LÆRER OM STOFFER OG ALKOHOL

HELE LANDET: Sundhedsstyrelsens projekt »Tackling« har kørt på 150 skoler i hele landet fra 2005-2008. Projektet foregår i 7.-9. klasse og omfatter undervisningsmateriale, der kan forebygge misbrug af alkohol, tobak, hash og andre stoffer. Generelt viser en evaluering, at projektet har haft en positiv effekt på elevernes sundhed.

HIGH:FIVE

HELE LANDET: Virksomheder i hele Danmark gik i 2006 sammen om projekt High:Five. Målet er, at tidligere kriminelle eller kriminalitetstruede unge skal kunne få job og uddannelse i landets virksomheder. I januar 2008 havde 350 unge og 250 virksomheder været involveret i projektet. 66 procent af de unge præsterede at holde fast i arbejdsmarkedet eller uddannelsessystemet efterfølgende.

Demokrati i betonslummen

I Grønlands hovedstad, Nuuk, er mange af byens betonblokke præget af hærværk og anden småkriminalitet. Et boligselskab har sat en kvinde til at gøre noget ved det. Med succes

Af Sofie Sidelmann Yderstræde

Stribevis af misligholdte boligejendomme med lejelejligheder præger Grønlands hovedstad, Nuuk. Blokkene på Radiofjeldet i udkanten af byen var indtil for cirka et år siden et problem. De store bebyggelser ligger smukt ned til Nuuk Fjorden. Men bag betonmurene dominerede småkriminalitet, dårlig vedligeholdelse og ringe respekt for lejeboligerne.

Lige indtil Britta Nielsen Johansen fra det Hjemmestyreejede boligselskab INI kom forbi som projektleder i Center for Byfornyelse.

Ingen respekt for hinanden

Nuuk Kommune og Hjemmestyret bad i januar 2007 INI sætte tiltag i værk, så blokkene i Radiofjeldet og andre steder kunne blive mere attraktive. Britta Nielsen Johansen fik opgaven og flyttede straks sit kontor ned i Blok 16's

gamle viceværtkontor for at være tættere på beboerne.

»Bygningen havde – og har stadig – meget behov for at blive renoveret. Vinduerne er utætte, børn lavede hærværk, folk svinede i opgangene, og de unge holdt fest. Det begyndte at minde om en ghetto, hvor folk har mistet respekten for hinanden,« siger Britta Nielsen Johansen på vej mod blokkens svalegang, hvor hendes kontor ligger i stueetagen.

'Bitches' står der skrevet med sort sprit-tusch på den hvide vindueskarm. Britta Nielsen Johansen smiler ubekymret over den nye 'udsmykning'.

Der er et stykke vej igen, inden blokkene slipper af med deres blakkede ry, men projektet, der med tiden kommer til at omfatte andre boligblokke i byen, er også berammet til at

vare mellem fem og ti år. Økonomisk vurderer INI, at det kan komme til at koste op mod 200 millioner kroner.

Beboerne fik indflydelse

Britta N. Johansens første skridt var et stormøde for beboerne. I løbet af kort tid blev der dannet små beboerbestyrelser, hvor folk fik indflydelse på farvevalg, valg af legeredskaber til børnene og rengøring af opgangene. Der blev også dannet en gruppe, der skal føre tilsyn med blokkenes tilstand. Tiltag, der også har gjort, at beboerne har lært hinanden at kende og fået mere respekt for naboen.

»Jeg har nok en meget direkte facon over for beboerne. I begyndelsen mødte jeg mange skeptiske og frustrerede beboere, som ikke mente, at det nyttede noget. Jeg spillede bolden tilbage til dem og spurgte: 'Har du selv gjort noget?'. Folk fik efterhånden øjnene op for, at de selv har et ansvar,« siger Britta Nielsen Johansen.

»Vi har fået skabt en ejerskabsfølelse blandt beboerne. Og når du ejer noget, passer du bedre på det,« siger hun.

Svalegange er et problem

INI, Nuuk Kommune og Britta Nielsen Johansen har haft besøg af Det Kriminalpræventive Råds specialkonsulent Karsten Nielsen. Han er specialist i kriminalpræventiv byplanlægning og var sidste sommer i Nuuk i 14 dage for at se på problemområderne og holde foredrag for byrådet og hjemmestyret.

»Den måde, man har bygget boligblokke på i Grønland i 60'erne og 70'erne, har vist sig at

Foto: Kenny Vriese

Foto: Kenny Viese

I begyndelsen af året blev projektleder Britta Nielsen Johansen og projektkoordinator Ove Poulsen fra projekt »Byfornyelse og Boligforbedring« i Nuuk nomineret til Det Kriminalpræventive Råds kriminalpræventive pris for deres arbejde i Nuuks betonblokke. De fik dog ikke prisen, men det langsigtede arbejde i Grønlands hovedstad fortsætter.

medvirke til megen kriminalitet. Derudover bor der mange mennesker, som ikke fungerer godt socialt, og det influerer også på kriminaliteten,« forklarer Karsten Nielsen.

Problemet med byggerierne er ifølge ham blandt andet de meget lange svalegange langs lejlighederne, som findes i stort set hver eneste blok i Nuuk.

»Mange mennesker passerer alt for tæt på beboernes privatsfære. Det får beboerne til at trække sig tilbage og undlade at bruge det offentlige rum og tage medansvar for det,« siger Karsten Nielsen.

Han lavede efter Grønlandsbesøget et notat til byrådet, hjemmestyret og INI, hvor han forklarer teorierne og kommer med løsningsforslag.

Genkendelse og ansvar

Et af dem er øget beboerdemokrati, som Britta N. Johansen er i gang med at skabe. Et andet

forslag er udvendige opgange til svalegangene, så der bliver flere opgange og dermed færre personer, der skal forbi hinandens vinduer. Det giver overskuelige boenheder, så beboerne kan genkende hinanden, udvise større ansvar for fællesområder og naboer og opføre sig respektfuldt.

»Jeg vil gerne sige til politikerne og planlæggerne, at når de skal i gang med at renovere, så bør de være bevidste om fortidens synder og gøre det rigtigt denne gang,« siger Karsten Nielsen.

Og det ser ud til, at Britta Nielsen Johansens indsats virker i Blok 16 på Radiofjeldet.

»Vores anerkendelse af, at beboerne selv kan noget, har virket enormt positivt på dem. De har nu en tro på, at tingene nok skal lykkes, og vores medarbejdere i blokkene siger, at de ser mindre hærværk nu end tidligere,« siger en tilfreds Britta Nielsen Johansen.

> BYGGERI, DER FOREBYGGER FORBRYDELSE

- Det skal være let at få øje på en gerningsmand.
- Fællesarealer skal være rare, så folk bruger dem og skaber trafik på området.
- Der skal være vinduer ud mod veje, stier, haver og parkeringspladser.
- Væk med skjulte kroge. Hække og buske skal være lave, og indgange skal være synlige.
- Belysningen skal være god.
- Bebyggelsen skal være pæn og vedligeholdt, så beboerne passer på deres bolig.

Kilde: Det Kriminalpræventive Råd

- > Blok P er bygget i 1960'erne og er en af Nuuks mest nedslidte boligblokke. Der bor cirka én procent af Grønlands befolkning, og blokken er plaget af husspektakler og småkriminalitet. I løbet af de kommende år skal Blok P og flere af byens øvrige boligblokke renoveres.

Børn under voksnes vinger

Som led i det forebyggende arbejde har Vejle Politi adopteret en 4. klasse fra Nørremarksskolen, der ligger i et socialt belastet område. Samarbejdet fortsætter, frem til eleverne forlader folkeskolen

Af Birgit Søes Rasmussen

»Rolig nu, rolig,« siger lærer Helle Kristensen, da politihunden Dusty kommer faretruende tæt på fem elever. Alligevel er det spændende for børnene at se Dusty med snuden i jorden minutløst afsøge græsset for hurtigt at finde den nøgle, som hundefører Peter har smidt. Efter opvisningen får de 24 elever lov til at sidde i politibilene. Nogle kan ikke dy sig for at give et trut i hornet.

»Eleverne har været meget entusiastiske omkring dagens arrangement,« siger politiassistent Kent Nielsen fra Sydøstjyllands Politi, da han har vinket farvel til klassen.

Han er ansat i Forebyggelsesafdelingen i Vejle, og siden efteråret 2007 har han som led i adoptionsprojektet været fast kontaktperson til 4. klasse på Nørremarksskolen.

Tidlig indsats

Nørremarksskolen ligger i et område domineret af store blokbebyggelser i Vejle. Der bor mange unge mennesker, og der er en del småkriminalitet i området. Mange børn lever sammen med en enlig forælder, og halvdelen af skolens knap 500 elever er tosprogede.

»Børn og unge fra de etniske minoriteter har en større risiko for at havne i kriminalitet. Jeg håber, at politiet via adoptionsprojektet kan være med til at vende den tendens. Vi ønsker at opbygge et godt tillidsforhold til eleverne og formidle, at politiet er til at snakke med,« forklarer Kent Nielsen.

»I adoptionsprojektet har vi mulighed for at påvirke børnene i en meget tidlig alder, hvilket selvfølgelig er en stor fordel. Aftalen løber frem til udgangen af 9. klasse, så vi kommer til at lære hinanden rigtig godt at kende,« siger Kent Nielsen.

Socialt ansvar

Projekt 'Adoption mellem skole og virksomhed',

> ADOPTIONSPROJEKTETS VISION

Eleverne skal have et bredt kendskab til uddannelses- og erhvervs muligheder og få et indblik i værdien af en uddannelse.

Eleverne skal kunne forberede og tilrettelægge deres uddannelses- og erhvervsvalg ud fra konkret viden om arbejdsmarkedet.

Elever og forældre skal have kendskab til forhold og vilkår, der er knyttet til uddannelse, beskæftigelse og arbejdsmarked.

Elever og forældre skal kende de vilkår og livsformer, der findes på og uden for arbejdsmarkedet.

Virksomhederne skal medvirke til at kvalificere elevernes uddannelses- og erhvervsvalg, så virksomheder og samfund på sigt kan rekruttere den nødvendige arbejdskraft.

Kilde: VirksomhedsNetværket

Politiets vognpark bliver undersøgt. Måske får drengene lyst til en fremtidig uddannelse i politiet.

Børnene jubler, da hunden med kæberne solidt plantet om sin førers tykke træningsærme får en ordentlig svingtur.

»Det er dejligt at møde børnene. De er sgu søde. Man tror ikke, at der nogensinde bliver noget med dem.«

Kent Nielsen, politiassistent

som det officielt hedder, startede for fire år siden. Karsten Vester, ansat i VirksomhedsNetværket, der er et samarbejde i Trekantsområdet om udvikling af socialt ansvar, er initiativtager. Han er forælder til et barn, der går på Nørremarksskolen, og har derfor personligt kendskab til områdets udfordringer. Karsten Vester mente, at der burde gøres noget for at hjælpe børnene videre i livet, og løsningen var adoptionsprojektet.

»Virksomhederne skal være rollemodeller for børnene, da alt for mange tosprogede aldrig får en uddannelse. Når børnene forlader Nørremarksskolen efter 9. klasse, har de allerede et stort kendskab til, hvilke krav der er på en arbejdsplads,« forklarer Karsten Vester.

»Der findes ingen snuptagsløsninger«

I spidsen for meget af det forebyggende arbejde i Danmark står jurist Anna Karina Nickelsen. Hun er sekretariatschef i Det Kriminalpræventive Råd og en stærk tilhænger af samarbejde mellem politi og kommuner, når forbrydelse skal forebygges

Af Anna Bridgwater

Forebyggelse nytter. Det er derfor, Det Kriminalpræventive Råd er sat i verden. Rådet er en paraplyorganisation, som samler kræfterne inden for forebyggelse af kriminalitet, og sekretariatschef Anna Karina Nickelsen er stolt af arbejdet. Hun nævner en af Rådets seneste store indsatser:

»Vi har været med til at starte en knivdebat på Facebook,« siger hun med henvisning til forårets knivkampagne, som med en filmkonkurrence og internetdebat henvendte sig til en gruppe unge lige dér, hvor de unge færdes: På nettet og i biografen.

For Anna Karina Nickelsen er knivkampagnen et opløftende eksempel på det faglige område, hun elsker. Og hun ved, at hun ikke er alene om at brænde for kriminalpræventivt arbejde, for der kommer bunker af ansøgninger, når Rådet slår ledige stillinger op:

»Det er humanisme, der driver folk til at ønske at gøre en forskel. Desuden er der mange blandt frontpersonerne, der er ildsjæle.«

Fremtidens forebyggelse

Men indsatsen kan blive endnu bedre, mener Anna Karina Nickelsen, for politireformen har ændret samarbejdet mellem politiet, Rådet og kommunerne:

»Efter reformen har vi fået bedre rammer end tidligere. Nu skal vi have vores indsats og de lokale indsatser til at spille sammen.«

Efter politireformen er Rådets vigtigste samarbejdspartnere de nye kredsråd og lokalråd. Hver af de 12 politikredse har et kredsråd, hvor kredsens øverste ledere, politidirektørerne, mødes med borgmestrene fra kredsens kommuner. Kredsrådene er berøringsflade mellem politi og det kommunale arbejde, og via kredsrådene kan Rådet påvirke det forebyggende arbejde på det lokale plan:

Kampagnen Knivfri.dk vandt i foråret 2008 DR's ungdomspris 'Boogie Respekten'. Nedenunder er to af Det Kriminalpræventive Råds plakater, som er beregnet til at give ældre borgere ro i sindet. Verden er måske ikke så farlig, som nogle frygter.

Knivfri.dk

»Det er en udfordring at få sat de effektive initiativer i verden. Forhindringerne er, at der er kamp om ressourcerne og opmærksomhed, og at alle aktører på området har en trang til selv at finde på deres egne aktiviteter og genopfinde hjulet. Det gør det svært at komme ud med en samlet vision, men for os handler det om at have en helhedsorienteret tilgang.«

Samtidig er det vigtigt for Anna Karina Nickelsen at arbejde på et overordnet plan:

»Jo længere oppe i det politiske niveau kommer, des sværere er det at se isoleret på kriminaliteten. Det er en udfordring at arbejde på forvaltningsniveau eller politisk niveau i stedet for på konkrete projekter,« siger Anna Karina Nickelsen. Hun mener, at det er nemmere at lave et konkret, afgrænset kriminalpræventivt projekt, end det er at ændre for eksempel de strategier, en kommune har vedtaget over for

udsatte familier. Et projekt på gadeplan kræver en pose penge og et par medarbejdere. Det andet kræver en omfordeling af menneskelige og økonomiske ressourcer og en vilje til nytænkning hos alle parter, lige fra sundhedsplejersken til borgmesteren.

Alsiddigt samarbejde

Trods vanskelighederne mener Anna Karina Nickelsen, at de nye kredsråd kan styrke det præventive arbejde. For når kommunerne sidder med ved bordet, er alle sider af kommunens arbejde - uddannelse, socialt arbejde, vej og teknik - repræsenteret:

»Når man sætter kommuner og politi sammen, dækker det vejen rundt, og så kan vi arbejde med en meget bred definition af kriminalitetsforebyggelse. Men det er svært at trænge igennem til offentligheden med et mere nuanceret billede af forebyggelse.« Anna Karina Nickelsens pointe er, at forebyggende arbejde på det politiske og strategiske plan handler om meget mere end forbrydelse, og kredsrådenes sammensætning kan være med til at sikre bredde:

»Kredsrådene skal invitere andre medspillere ind i det kriminalpræventive arbejde, for eksempel frivillige organisationer, boligselskaber og lignende. De kan jo alle sammen udrette noget forskelligt.«

I sidste ende er forebyggelse de enkelte kommuners og politikredsers ansvar. Det Kriminalpræventive Råd kan blot anbefale en vej:

»Hver enkelt aktør har jo selvstændigt ansvar. Det Kriminalpræventive Råd har ansvar for at være den drivende kraft på det nationale plan. Men vi er ikke en overmyndighed i forhold til kommuner eller politi.«

Langsigtede visioner

Anna Karina Nickelsen fastslår, at forskning i det forebyggende arbejde viser, at forebyggelse

betaler sig. Hun nævner Ringstedprojektet som et eksempel på en forebyggende indsats med uomtvisteligt gode resultater. Projektet gik ud på at fortælle unge mennesker, at de forestillinger, de havde om deres jævnaldrende, var overdrevne. Og når de unge opdagede, at deres kammerater ikke var så

'slemme', som de forestillede sig, følte de mindre trang til at prøve

grænser af og udfordre loven:

»Det er svært, men ikke umuligt at vurdere effekten af kriminalpræventivt arbejde. For eksempel var der Ringstedprojektet, som var et videnskabeligt funderet bevis på, at sociale normer har en effekt. Man har haft en teori, indsigt, et videnskabeligt forsøg, og så har man målt en dokumenteret effekt. Min erfaring siger mig, at hvis man lavede en cost-benefit-analyse, så ville det vise sig, at forskning er pengene værd.«

Anna Karina Nickelsen fortsætter:

»Der er ikke noget i forebyggelse, som er snuptagsløsninger, men det er straf heller ikke.«

DET KRIMINALPRÆVENTIVE RÅD er finansieret via finansloven, af Rådets medlemmer og af støtte fra private fonde, især til enkeltstående projekter som Ringstedprojektet. Det samlede budget var omkring syv mio. kroner i 2008.

Det Kriminalpræventive Råds forretningsudvalg består af Kommunernes Landsforening, Dansk Erhverv, Politi, Undervisningsministeriet og Socialchefforeningen. Rigspolitiet stiller sekretariat til rådighed.

Det Kriminalpræventive Råds medlemmer er blandt andet ministerier, organisationer, fagforeninger, arbejdsgiverforeninger og andre med interesse i det kriminalpræventive arbejde.

KREDSRÅD

Kredsrådene er sammensat af politidirektørerne for de nye politikredse og af borgmestrene fra kredsens kommuner. Politidirektøren er formand for kredsrådet. Der vælges desuden en stedfortræder for borgmesteren af og blandt kommunalbestyrelsens medlemmer. Kredsrådene skal etablere et forebyggende samarbejde i hver enkelt kommune.

En ekstra indsats i fritiden

I Politiets Ungdomsklub har man i mere end 50 år gjort en forskel for unge, der har brug for et skub i den rigtige retning. Men politiet er ikke alene: I alle områder af samfundet bliver det mere og mere populært at gøre en indsats for andre

Af Dorthe la Cour

»At købe mad, lave mad, spise sammen og vask op det er en rigtig god måde at komme i snak med hinanden.« Ordene kommer fra vicepolitiinspektør Lars Nicolai Jensen, gennem mere end otte år daglig leder af Politiets Ungdomsklub, eller PUK. Det handler om samvær og aktiviteter, der skaber et fællesskab, når unge mennesker i alderen 12 til 18 år får et anderledes klubtilbud i PUK. Klubben tilbyder styrketræning, idræt, go-kart, weekendture og andre aktiviteter, men der er et krav: Vil man være med i klubben, skal man følge almindelige regler for opførsel, og har man ikke lige styr

på dem, så er der hjælp at hente hos politiinstruktørerne. Klubben er åben for begge køn, men hovedparten af klubbens godt 100 medlemmer er drenge.

Konsekvens

Lars Nicolai Jensen forklarer, at målgruppen for klubbens arbejde er de unge, der ikke ellers er en del af foreningslivet, og som ikke har noget stort netværk. Inden optagelse i klubben taler PUK med den unges forældre, for hvis der ikke er opbakning hjemmefra, holder det ikke.

»Vi tager udgangspunkt i en fysisk aktivitet,

og vi arbejder i grupper med maks. 14 unge mennesker. I starten aftaler vi reglerne og hvilke konsekvenser, der skal være, hvis de bliver overtrådt,« siger Lars Nicolai Jensen og tilføjer, at for mange af de unge er det første gang, de møder regler og konsekvenser.

PUKs regler kræver, at medlemmerne taler pænt til hinanden, at man melder fra, hvis man ikke kan komme, at man ikke smider med maden, at man gør rent efter sig - det vil sige helt grundlæggende regler for, hvordan man opfører sig sammen med andre.

Instruktørerne i PUK forpligter sig til at have

Politiets Ungdomsklub får kontakt til nye medlemmer gennem politiets kriminalpræventive arbejde, og ofte bliver nye medlemmer inviteret med i klubben, når en SSP-medarbejder er på hjemmebesøg.

en klubaften om ugen og en weekend mindst hver tredje måned. Weekenderne bruges ofte på klubbens kursusjendom i Vig.

»Vi lægger vægt på, at instruktørerne kan lide at arbejde med unge mennesker. Det handler om at komme ind på livet af de unge og skabe en gensidig tillid,« forklarer Lars Nicolai Jensen.

Et stigende antal af de unge har anden etnisk baggrund end dansk, og de har mødt et samfund, som ikke tager positivt imod dem.

»Det giver et kick, når et af de unge menne-

sker efter nogen tid siger til én, at det er første gang, de har mødt en voksen dansker, de kan lide,« fortæller Lars Nicolai Jensen.

Flere vil gøre en forskel

Ikke kun politifolk bruger deres fritid på at gøre en indsats for samfundet. Hver tredje voksne dansker bruger tid efter fyraften i idrætsklubber og i kulturelle eller sociale sammenhænge, og det er især den yngre generation, der gør en indsats. Det viser en stor undersøgelse af den frivillige sektor, som Socialforskningsinstituttet gennemførte i 2004. Bag undersøgelsen stod blandt andre seniorforsker Torben Fridberg, og det overraskede ham, at så mange borgere faktisk yder et stykke socialt arbejde.

»Næsten hver tredje voksne dansker bruger tid på det frivillige arbejde, og der er endnu flere, som gerne vil hjælpe,« siger Torben Fridberg og fortsætter:

»Undersøgelsen viste, at hvis folk bliver opfordret til at gøre et stykke arbejde, så stiller de fleste gerne op.«

Det sociale arbejde udføres af begge køn, på tværs af aldersgrupper og i alle samfundslag. Meget frivilligt arbejde er knyttet til børnenes aktiviteter, og derfor er det især de travle

børneforældre med fuldtidsjob, der finder tid til at gøre en indsats for andre.

»Myten om, at de unge ikke involverer sig, kan man godt begrave dybt,« understreger forskeren og tilføjer, at han tror, det frivillige arbejde vil vokse i de kommende år.

Indhold i livet

Det synspunkt er Tania Ellis, forfatter og erhvervsrådgiver, enig i. Hun har specialiseret sig inden for virksomhedernes sociale engagement, og hun oplever en klar tendens til, at medarbejdere gerne vil yde en indsats, der gavner fællesskabet.

»Medarbejdere af i dag vil noget mere med deres arbejdsliv. Arbejdet er langt mere lystbetonet, og penge er ikke en værdi i sig selv, man vil gerne realisere sig selv,« siger Tania Ellis.

At lade medarbejderne udføre frivilligt arbejde i arbejdstiden er en af de måder, hvorpå virksomhederne kan udvise socialt samfundsengagement.

»Medarbejderne udvikler sig fagligt og personligt gennem det frivillige arbejde, og virksomhederne sender et signal om, at de bidrager til det samfund, som man lever af,« forklarer Tania Ellis.

> OM PUK

PUK, Politiets Ungdomsklub, hører til Københavns Politi og finansieres af private fonde. PUK har aktiviteter på Amager, Vesterbro, Nørrebro og Valby, samt et klublokale i Store Kongensgade og en feriekoloni i Vig. Klubben råder over godt 25 instruktører, der alle er politifolk, og har plads til omkring 120 unge.

Politiets Ungdomsklub, eller PUK, har eksisteret i København siden 1952. Kernen i arbejdet har i alle årene været fritidsaktiviteter til udsatte unge.

Forebyggelse, som fungerer

Af Anna Bridgewater

Lediggang er roden til alt ondt

Mange arbejdsløse giver høj kriminalitet. Det viser forskning fra Rockwoolfonden.

Over en tiårig periode er ledigheden i Danmark faldet med 75 %, i samme periode er kriminaliteten faldet med 25 %.

Kilde: Rockwoolfonden

Rustet mod indbrud

Fyns Politi iværksatte en kampagne, der skulle dæmme op for de

mange indbrud i sommerhuse. I kampagneperioden fra efterår 2005-forår 2006 faldt antallet af indbrud i fritidshuse med 36 % på Fyn og med 28 % i resten af landet.

Kilde: Fyns Politi

Fra stenbro til skolebænk

I Mjølnerparken på Nørrebro tager græsrodsbevægelsen Sjakket fat i de unge med anden etnisk baggrund, som ikke fungerer i folkeskolen. De unge tilbydes fritidsaktiviteter, undervisning og

lektiehjælp. Af de første 52 unge, der har benyttet sig af Sjakket, kom de 50 – eller 96 % – i gang med en ungdomsuddannelse. (Tallet på landsplan er 76 %).

Kilde: Sjakket og SFI

Spritbilister på rette vej

Spritbilister, der idømmes en fængselsstraf, har 38 % større risiko for inden for et år at køre med sprut i blodet, end dem, der idømmes behandling. Efter to år har de, der fængsles, kun 15 % større risiko for at sætte sig fulde bag rattet,

men der er stadig en forskel: Behandling bremser spritbilister.

Kilde: Justitsministeriets forskningsenhed

Læs mere om effektivt præventivt arbejde i bogen 'Hvad virker, og hvad virker ikke?' Red. Britta Kyvsgaard, DJØF's forlag 2006

En alternativ kampagne mod spritkørsel har fået bornholmerne til at anmelde deres naboer, familie og kollegaer, hvis de mistænker dem for spritkørsel. Og politiet hjælper dem i behandling

Bornholm til kamp mod spritbilisterne

Af Ulf Førsteliin

Kirsten Elizabeth Lindahl havde bilen fuld af sine egne og venindernes patchwork, da hun om eftermiddagen den 18. oktober kørte ud af Nexø med retning mod Rønne, hvor arbejdet skulle udstilles.

Hun nåede aldrig så langt. Efter få kilometers kørsel blev den 66-årige kvindes bil torpederet af en modkørende taxa, der i høj fart forsøgte at overhale en forankørende.

Kirsten Elizabeth Lindahl var død, inden redningsfolkene havde fået hende ud af den smadrede bil.

Taxachaufføren overlevede. Politiet målte efterfølgende hans promille til 1,89. Dødsulykken var ikke blot den første i mange år på Bornholm, hvor en uskyldig blev dræbt af en spritbilist.

Den bestyrkede samtidig politiets mistanke

om, at øen stod med et alvorligt problem med 'vane-spritbilister'.

»Der er en gruppe, der føler, at de har vundet hævnd på at drikke en kasse øl og derefter køre skidefulde rundt. Dem kan vi ikke nå med traditionelle kampagner, og derfor nedsatte vi en arbejdsgruppe, der skulle komme op med alternative løsningsforslag,« siger chefpolitiinspektør Flemming Drejer.

»Jeg har faktisk lidt ondt af ham. Han kørte jo ikke ud den dag for at slå min søster ihjel. Men på grund af dumhed har han alligevel ødelagt to familier: Vores og hans egen. Det er da for åndssvagt.« fortæller Birgit Kleist, hvis søster blev kørt ihjel af en taxachauffør med høj promille her på den bornholmske landevej.

Arbejdsgruppen nåede frem til, at det næppe ville nytte meget at forsøge at tale til alkoholikernes bedre jeg.

»I stedet besluttede vi os for at fokusere på deres venner, bekendte, naboer, kolleger eller familier. Kunne vi overbevise dem om, at de havde et ansvar, når de lukkede øjnene for spritkørsel, så kunne vi nå langt.« siger fungerende politikommissær Jan Egelund Nielsen, der stod i spidsen for arbejdsgruppen.

I midten af november iværksatte Bornholms Politi en kampagne, der opfordrede bornholmerne til at henvende sig, hvis de observerede slingrende bilister eller var vidende om alkoholikere, der ikke lod bilen stå.

Budskaber ud i den bedste sendetid

Godt fem måneder efter kan det konstateres, at det lykkedes at brænde igennem med budskaberne. En væsentlig grund er, at redaktionen på TV 2-Bornholm, samtidig med men helt uafhængigt af politiet også besluttede sig for at sætte fokus på problemet.

Tv-stationen lod blandt andet en politiassistent demonstrere, hvordan en påvirket bilist kan spottes i trafikken. Der var et tv-hold med, da politiet overrakte en dusør til personalet i en Brugsen for at have tilbageholdt og anmeldt en spritbilist. Det blev skildret, hvordan politiet kontaktede blandt andet ungdomsuddannelsesinstitutioner, restauratører, tankstationer og købmænd for at trænge igennem med budskabet om, at spritbilister skal anmeldes.

»Det havde stor effekt, at vi flere aftener i træk kom ud med vores budskaber i den bedste sendetid,« siger Jan Egelund Nielsen.

I et splitsekund

Et bestemt indslag gjorde stort indtryk på de bornholmske seere: Den 4. december fortalte

Kirsten Elizabeth Lindahls to søstre, Birgit Kleist og Ethel Østergaard, i et 13 minutter langt indslag om, hvordan søsterens død på havde påvirket deres liv. I indslaget siger Birgit Kleist om den taxachauffør, der var skyld i ulykken:

»I et splitsekund ødelægger han en hel familie. Han har påført os en helt ubeskrivelig smerte.«

I dag er Birgit Kleist glad for, at hun og søsteren sagde ja til at medvirke på TV 2-Bornholm.

»Hvis det har medvirket til at få flere til at forstå, hvor alvorlige konsekvenser det kan have at sætte sig bag rattet, når man har drukket, så er det da utrolig dejligt,« siger hun.

Chefpolitiinspektør Flemming Drejer er ikke i tvivl om, at indslaget sammen med den øvrige eksponering af politiets indsats havde stor effekt.

»Tallene viser tydeligt, at det er lykkedes os at mobilisere den bornholmske befolkning og flytte deres holdninger,« siger han.

Alkoholikere håndplukkes til behandling

Bornholms Politis indsats mod spirituskørsel har ikke blot ført til flere anmeldelser. Den har også medført, at fem bornholmere er gået i alkoholbehandling – på politiets opfordring.

»Vi er begyndt at kontakte folk med alkoholproblemer for at forebygge, at de kører spritkørsel. Vi sender en uniformeret betjent ud med en opfordring til at søge behandling, hvis nogen i alkoholikerens miljø – familie, venner eller kolleger – har henvendt sig til os,« siger chefpolitiinspektør Flemming Drejer.

I de fleste tilfælde er det politiassistent Henrik Schwartz, der har opsøgt de bornholmske alkoholikere. Han fortæller, at samtalerne varighed kan strække sig fra 20 minutter til to timer.

»Jeg lader dem forstå, at de skal betragte mit besøg som sidste chance. Men jeg tilbyder dem samtidig en udvej, idet jeg kan formidle kontakt til et behandlingstilbud. Og når det kommer til stykket, så ved de jo godt, at de har et problem,« siger han og fortsætter:

»Det er ganske simpelt fantastisk, at vi ved at tackle tingene på en lidt anderledes måde har fået fem potentielle part 1'ere fjernet fra gadebilledet. Hver eneste af dem kunne være blevet skyld i færdselsulykker med dødelig udgang.«

INDSATS VIRKER

Indsatsen på Bornholm har ført til, at antallet af sigtelser for spirituskørsel på baggrund af anmeldelser er steget markant.

I de første 11 måneder af 2007 – inden indsatsen blev sat i værk – sigtede Bornholms Politi således i alt 85 personer for spirituskørsel. Heraf var de 17 sager anmeldt af borgere, svarende til 20 procent af samtlige sager.

Fra starten af december, hvor indsatsen blev sat i værk, og frem til medio april har Bornholms Politi i alt sigtet 45 personer for spirituskørsel. Heraf er de 25 sager anmeldt af borgere, svarende til 55,5 procent af samtlige sager.

Bornholms Politi har haft kontakt med otte personer, der på baggrund af borgeranmeldelser mistænkes for at have et alkoholproblem. Heraf er fem gået i gang med et behandlingsforløb. En overvejer, mens kun en enkelt har afvist at samarbejde med politiet.

-ulf

Efterforskning er kun lappeløsninger

Gå målrettet efter skurkene, inden de kommer i gang: Så enkelt lyder kriminolog Jerry Ratcliffes bud på kriminalpræventivt arbejde. Hans nytænkende ideer virker, lover han, men de kræver gode ledere

Af Anna Bridgwater

Jo mere man ved om kriminalitet i samfundet, des bedre er man rustet til at forhindre forbrydelser. Det er grundstenen i Jerry Ratcliffes forslag til politiarbejde, som han kalder intelligent policing, eller på dansk: Efterretningsbaseret politiarbejde.

»Grundlæggende er det en arbejdsmetode, hvor man kombinerer analyse af kriminalitet med efterretninger om de kriminelle miljøer for derved at hjælpe beslutningstagerne til at vælge de mest effektive langsigtede strategier til at reducere og forebygge kriminalitet.«

Eller sagt på en lidt enklere måde: Man indsamler viden og lægger en plan. Som Jerry Ratcliffe forklarer:

»Inden for militæret er der tradition for at bruge efterretninger om fjenden, inden man går i kamp. Men alt for ofte er politiets beslutninger skud fra hoften, for der er slet ikke tradition for at indsamle og analysere information.«

Fokus på de kriminelle

Jerry Ratcliffe har konkrete forslag til, hvordan politiet skal indsamle viden og bruge den:

»Efterretningerne fortæller dig, hvem der er kriminel. Analyse af kriminalitet fortæller hvorfor. Den viden skal ledere bruge i deres strategier. Seks procent af befolkningen begår 60 procent af alle forbrydelserne. Så det er de seks procent og deres aktiviteter, vi skal fokusere på. De kriminelle udnytter gentagne svagheder i samfundet, så det handler om at finde de svagheder og lukke de muligheder for forbrydelse, som svaghederne skaber. Det er en effektiv måde at forstyrre forbryderne på.«

En måde at indsamle efterretninger er i mødet mellem politi og kriminel. Jerry Ratcliffe foreslår, at politiet bruger anholdelser langt mere strategisk end blot som led i en opklaring:

»Man møder forbryderne og kan tale med dem i anholdel-

sessituationer. Jeg foreslår, at det fremover skal handle om kvaliteten af anholdelser, så vi kan forhindre forbrydelser.«

Jerry Ratcliffe fortæller, at han arbejder med politiet i byen Campden i staten New Jersey. Byen er USA's farligste, og Ratcliffes strategi er at kigge på kriminaliteten og klarlægge, hvad, hvor og hvornår. Så er det muligt at målrette midlerne meget præcist:

»Det er ligesom at investere i aktiemarkedet. Der researcher man også, inden man vælger, hvor man vil bruge sine penge.«

Det handler om ledelse

Det lyder enkelt, når Jerry Ratcliffe anbefaler 'kvalitetsanholdelser' og at afbryde forbrydernes forehavender. Men det er vanskeligere at udføre de gode idéer i praksis, erkender kriminologen:

»Det virker bedst, når lederne virkelig leder og tager strategisk politiarbejde på sig.«

En af de ting, som Jerry Ratcliffe anbefaler, at politiets ledere gør, er at belønne de politifolk, der forebygger forbrydelser. Men han erkender, at denne slags usynlige indsatser er meget lidt spektakulære. Derfor bliver forebyggelse ikke det område, der tiltrækker sig mest opmærksomhed.

»Det er svært, fordi politikere og borgere beder om mere enkle midler. Så det er en udfordring at rose og anerkende forebyggelse, men vi ved, at det ikke virker med flere anholdelser og synligt politi i gaderne. Det viser statistikken. Til gengæld ved vi alle, at uddannelse, lav arbejdsløshed og velstand er de bedste midler mod kriminalitet.«

Når ressourcerne skal bruges på usynligt politiarbejde, er der en udfordring i at overbevise beslutningstagerne om at bruge ressourcer på kriminalitet, der endnu ikke er sket. Politikerne tænker som regel ikke længere end til næste valg, og efter-

» Der er 2,5 millioner mennesker i fængsel i USA, og intet tyder på, at det har reduceret antallet af forbrydelser. «

Tidligere politimand og kriminolog Jerry Ratcliffe underviser og forsker på Temple University i Philadelphia. Læs mere om hans ideer på www.jratcliffe.net

retningsbaseret politiarbejde kræver en langsigtet indsats, hvis resultater først er tydelige efter en årrække. Her lyder Jerry Ratcliffes råd:

»Sælg idéen til beslutningstagere sådan: Sig, at efterretningsbaseret politiarbejde gør os klogere og reducerer kriminalitet.«

Nye helte

Hvis først ressourcerne er rettet mod forebyggelse, tror Jerry Ratcliffe, det ikke bliver svært at motivere de enkelte politifolk til at arbejde strategisk for at forhindre forbrydelse:

»Politifolk skal have gode ledere, som kan motivere dem. Men politifolk vil gerne koncentrere sig om at forstyrre skurkene i deres forehavender, og de vil gerne bruge kræfter på at gøre en forskel i samfundet.«

Men forskeren er ikke naiv. Ratcliffe er godt klar over, at fokus på forebyggelse kræver, at mange års vanetænkning bliver smidt over bord:

»Nøglen er at gøre det klart for ledelse og politifolk, at det ikke er så let. Det kræver samarbejde, for eksempel på tværs af politiets enheder, så narkoenheden deler information med beredskabet. Og det er ikke alle steder, man er vant til det. Men det betaler sig i længden.«

I den vestlige verden er vi vant til film og romaner, hvor politifolk bliver helte, når de opklarer en forbrydelse. Men en opklaring er kun en lappeløsning på kriminalitetsproblemet. Derfor tror

Ratcliffe, at politiet beholder sin heltestatus, selvom politifolk ikke længere opklarer, men forhindrer forbrydelser:

»I dag glorificerer vi politimanden, der opklarer et mord. Men selvom vedkommende opklarer et mord, så skal man huske, at offeret stadig er død. Vi ønsker mindre kriminalitet frem for en veleforsøgt forbrydelse.«

Læsernes stemmer

Hver sjette politiansat deltog i magasinet læserundersøgelse i juni, og mange hundrede havde gode ideer og konstruktiv kritik. Andre var mere mavesure

Af Janne Aagaard

Efter magasinet etårs fødselsdag synes det passende at få læserne til at give deres besyv med om magasinet Politi. Dagligt får vi meldinger på redaktionen, men et samlet indtryk af læsertilfredsheden havde vi ikke. Derfor iværksatte vi den tre uger lange læserundersøgelse på Polnet i juni 2008: Her er et udpluk af de mange hundrede bemærkninger.

»Kredsene er stadig præget af kaos og frustrationer som følge af politireformen. Alle råber på mere personale, og det personale, der er, er ved at være slidt ned. En artikel om, hvordan man 'overlever' en sådan fase og selv kan være med til at genfinde arbejdsglæden, vil være meget relevant og formentlig have stor interesse hos læserne og måske oven i købet være med til at gøre dagligdagen lettere for mange.«

»Artikler omkring minoriteter, lige fra transseksuelle til indvandrere. Hvad det kræver af mod for at springe ud eller bryde med de forskellige normer, man ubevidst er pålagt.«

»Nye kontra gamle ledere, hvordan får vi nye gode og tidsvarende ledere, og hvordan rekrutterer vi dem?«

Der var konstruktiv kritik:

»Først, tak for bladet. Jeg kunne godt tænke mig lidt længere artikler om efterforskning, nye teknikker, afhøring. Måske også en serie a la Nordisk Kriminalreportage, altså én gammel spændende sag pr. gang i et kort resumé.«

»Tillykke med den fortjente pris. Jeg vil gerne endnu en gang rose jer for bladet, som i modsætning til det andet for eningsblad ikke er så fokuseret på det negative ved arbejdet i politiet.«

Forsidefavoritter

Forsiderne på magasinet Politi bliver til efter store diskussioner mellem fotograf, designer og redaktør.

Her på redaktionen er ønsket at vise en forside, som er til fortolkning – at læserne selv kan læse og danne deres egen forside.

Den billedpolitik deles ikke af andre magasiner, så desto mere glade var vi over at se læsernes opbakning.

Her er listen over læsernes favoritforsider:

1. Politi 01 blev med hver tredje stemme (32 %) kåret som mest indbydende forside. Det var historien om Tønder-sagen og fotoet af Ingolf Thomsen i marsklandet, der blev en suveræn vinder hos begge køn.

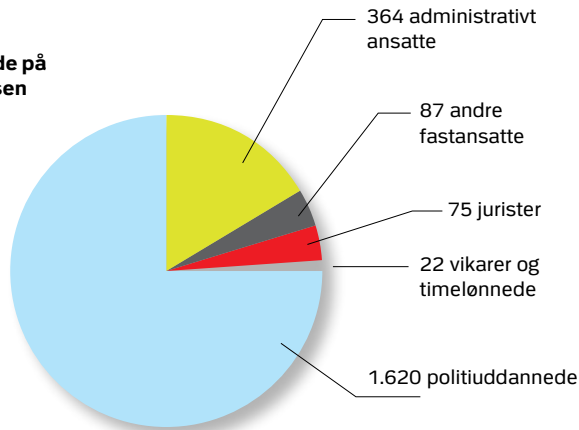

2. Politi 02 blev med hver fjerde stemme (25 %) en klar nummer to. Fotoet taget af fotograf Johnny Thomsen fra Kriminalteknisk Center gik rent ind, og begge køn var ligeligt repræsenteret.

3. Politi 06 med den håbefulde politiaspirant ramte plet hos knap hver femte (18 %). Hver sjette kvinde (15 %) og knap hver femte mand (17 %) stemte på den forside.

2.168 svarede på undersøgelsen

Og den mindre konstruktive kritik kom også til udtryk:

»Bladets artikler fremstår som skrevet af ryglappende sminkøser – kritisk journalisme må man kigge i Dansk Politi efter. Af selvsamme grund bruges 'Politi' primært til at tænke op i pejsten sammen med de andre reklameblade.«

Og så viste læserundersøgelsen også, at den administrative sektor ofte glemmes i debatten om en god arbejdsplads:

»Der må gerne skrives noget om kontorsektoren, da vi ofte bliver glemt.«

»Der måtte godt være flere artikler om det administrative personale. Eventuelt noget omkring Ny Løn.«

»Husk artikler om de administrative medarbejdere. De bliver altid glemt, trods de er med til at tegne dansk politi.«

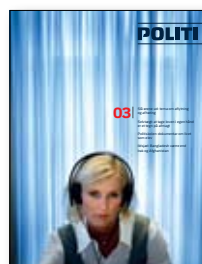
Størstedelen af deltagerne var mellem 30 og 59 år (85 %), mens 8 % var under 30 år, og 7 % var over 60 år. Tre ud af fire deltagere er mænd.

4. Politi 05 med fotoet fra reportagen med GIPS-patruljen i Valby blev nummer fire med samlet 14 % af stemmerne, stort set ligeligt fordelt mellem kvinder (15 %) og mænd (14 %).

5. Politi 04 var godt hver tiendes favorit med 11 % af stemmerne. Fotoet var fra dobbeltreportagen med temaet om vagtholdet, og hvordan beredskabet skal fastholde betjentene på patrulje.

6. Politi 03 var taget fra temaet om øret, hvor artiklen om 'fluerne på væggen' om aflytterne hos Nationalt Efterforskningscenter berettede om arbejdet. Hver tyvende satte den som personlig favoritfor side, og igen var kønnene enige.

De mest læste artikler

Artiklen og de bloddryppende fotos om retsmedicinernes arbejde med titlen 'De dødes beskyttere' appellerede til 81 % af læserne. Længden var passende, mente 81 %, og 83 % fandt, at layoutet gav dem mod på at læse artiklen.

Interviewet med forfatteren Peter Øvig synes de fleste, nemlig 79 %, var interessant, og 76 % fandt længden på de tre sider i magasinet for passende, og 12 % ville gerne have læst mere. Opsætningen fandt 70 % indbydende.

I første nummer af magasinet Politi brugte vi læserundersøgelsen til at beskrive, hvor mange politiansatte der læser og ser film om kriminalitet. Artiklen hed 'faget fænger i fritiden', og undersøgelsen viser, at seks ud af ti (61 %) fandt emnet interessant. 87 % mente, at længden var passende, 73 % fandt, at layoutet var indbydende.

Noterne og bogspalten har været faste elementer i magasinet, og her er længden helt passende for de fleste (78 %), mens interessen for emnerne er en anelse mindre, nemlig 60 %.

Portrættet af den kontoransatte bornholmer faldt i halvdelen af læsernes smag, nemlig 53% fandt emnet interessant. 26% fandt ikke emnet interessant, og i den gruppe fandtes flest politiuddannede. De fleste, 74%, mener, at længden på artiklen var passende, og 63% fandt opsætningen af artiklen indbydende.

Fleksjob og portrættet af forskellige politiansatte på nedsat tid interesserede lidt over halvdelen af læserne (55 %). Længden var fin, sagde 83 %, og layoutet lige så, mente 65 %.

Flere artikler om faget efterlyste halvdelen af læserne, lige så mange kunne godt tænke sig artikler om arbejdsmiljø og udrustning, ligesom knap hver fjerde ønsker at læse om faggrupper uden for politiet og andre offentlige virksomheder.

Johnny Robin Jørgensen er politiassistent med tæft. Hans arbejdsplads er Københavns Lufthavn, hans felt er profilering, og hans opgave er at spotte rejsende, der prøver at snyde sig ind i landet. Det gælder alt fra kriminelle og prostituerede uden opholdstilladelse til falske asylansøgere

Manden, der kan lugte en snyder

Af Anna Bridgwater

»Profilering er at se de ting, der adskiller sig fra normen. Jeg har altid haft en god næse for de ting.«

Der er ikke brug for falsk beskedenhed, for kollegerne i dokumentcentret i Københavns Lufthavn er enige. Poliitiassistent Johnny Robin Jørgensen er god til at spotte mennesker, der adskiller sig fra normen, og som kommer i lys-sky ærinder eller rejser med falske identiteter. Johnnys job er at forhindre dem i at komme ud af lufthavnen, ind i resten af landet og videre til andre EU-lande.

På sit kontor i en nedlagt gate sidder Johnny Robin Jørgensen med et lamineret id-kort i hånden. Kortet er et rumænsk id-kort, som paskontrollen har studset over, og for politiassistenten er det en fantastisk fornemmelse at afsløre den lille skævhed på en halv millimeter, som røber, at id-kortet i virkeligheden er et falskneri.

»Det er lige præcis vores kerneydelse: At servicere vores kolleger i paskontrollen.«

Spot en løgner

Johnny Robin Jørgensen gransker både i dokumenter og personer, for når et rejsedokument er ægte, kan personens identitet være uægte eller påtaget. Så handler det om at sammenligne den rejsende med billedlegitimationen:

»Det er et meget stort problem, for der er nogle grupper, vi har uendelig svært ved at kende forskel på.«

I de tilfælde bruges meget enkle midler til

profileringen. Såsom at tjekke sprogkundskaberne.

»Der blev taget seks personer med ægte japanske pas. Men de talte altså ikke japansk. De var kinesere.«

Johnny Robin Jørgensen og kollegerne er ikke flydende på japansk, men de har lært at sige goddag og stille enkle spørgsmål. Hvis den rejsende ikke forstår, hvad der bliver sagt, er det et uldent tegn. Men for ihærdige illegale indvandrere er sproget ingen hindring:

»Vi har videoer af kinesere, der sidder i en hytte i Sverige og lærer japansk, så de kan rejse videre til andre lande på japanske pas.«

Johnny Robin Jørgensen og hans kolleger bruger også internettet til at tjekke de rejsendes historier. De kan for eksempel bede folk om at beskrive den vej, som de siger, de bor på. Er den lang eller kort? Den slags kan man tjekke på Google Earth og bruge til at afsløre en løgn.

Johnny Robin Jørgensen griner af de simple metoder:

»Selvom vi synes, den slags historier er sjove, så er det også ret alvorligt. Menneskesmugling er en kæmpeforretning og har oversteget narkosmugling i indtjening på verdensplan. Kun våben er mere indbringende.«

Samarbejde med flyselskaber

Lidt mere indviklet er dokumentcentrets samarbejde med flyselskaberne. Selskaberne får bøder af immigrationsmyndighederne, hvis de

tager en illegal rejsende med til lande uden for Schengen-aftalen, og de skal også betale for at få personen og måske også en eskorte sendt tilbage.

Ifølge loven skal flyselskabet vide, hvem passagerne er, og derfor laver selskaberne en elektronisk passagerprofilering, hvor de ser på personoplysninger og på, hvor, hvornår og hvordan billetten er købt.

Johnny Robin Jørgensen får en passagerliste fra et SAS-fly fra Athen. Der er ni mistænkelige navne. Det drejer sig om arabere og afrikanere, som rejser på enkeltbilletter købt i Paris dagen før på internettet. Billetterne er betalt med kreditkort, nogle af dem endda med samme kort. Men da Grækenland er et Schengen-land, kan politiet ikke afvise de ni ved indrejsen til København.

»Det er let at rejse ind i Grækenland og Italien, og de lande fungerer som porte til Europa. Jeg kunne tage 10-15 illegale hver dag i flyene fra Athen og Milano, men det er ikke vores opgave,« siger Johnny Robin Jørgensen.

Da det er flyselskabernes ansvar at kende passagerernes identiteter, når de rejser inden for Schengen-landene, sender SAS en mail til kollegerne i Athen. De ni skal forbydes adgang til flyet, for SAS kan ikke vide, hvem de er.

Vidensbank

Johnny Robin Jørgensen og hans kolleger har igennem årene indsamlet store mængder af værdifuld information:

»Vi bliver en slags vidensbank,« som Johnny udtrykker det.

Han viser fyldte ringbind med oplysninger fra alverdens politi og arkivskabe proppet med ægte pas, som politiet kan bruge til at sammenligne med.

Dokumentcentret deler ud af deres viden, når Johnny Robin Jørgensen og kollegerne rådgiver andre, der har brug for at tjekke en rej-sendes identitet: Det gælder flyselskaber og de handlingsselskaber, der sørger for indtjek-ning i lufthavnen, danske repræsentationer i udlandet og udenlandske ambassader i Dan-mark. Og så underviser dokumentcentret også.

»Vi har lige undervist 15 irakere i at kontrollere de udrejsendes papirer, så de ikke sender så mange illegale herop,« fortæller Johnny Robin Jørgensen.

Han er klar over, at de mennesker, der prø-ver lykken som illegale indvandrere, ikke har trukket de længste strå i livets lotteri.

»Men jeg har sjældent ondt af dem, for i bund og grund er det mennesker, der forsøger at snyde. Hvis de har brug for min hjælp til at søge asyl, så skal de bede om hjælp, ikke prø-ve at snyde.«

> FAKTA

Politiassistent Johnny Robin Jørgen-sen og kollegerne i dokumentcentret i lufthavnen arbejder i efterforsknings-søjlen i politiet.

Schengen og EU: Schengen-samarbej-det indebærer en ophævelse af personkontrollen ved de indre grænser og er gældende i 24 lande, 22 EU-lande samt Island og Norge. Storbritannien og Irland er ikke fuldt med i Schengen-samarbejdet.

» Vi havde voldsomme problemer med flyet fra Damaskus i Syrien, så vi var ude at stå ved flydøren. Hvis der var den mindste smule tvivl om passagerernes identitet, blev de sendt tilbage. Så nu har vi fået lukket for den rute for menneskesmugling. «

PA Johnny Robin Jørgensen bruger både intuition og erfaring, når han skal afsløre illegale indvandrere i Københavns Lufthavn.

»Jeg kan ikke holde ud at sidde på kontor hele dagen, så jeg er tit ude at patruljere på begge sider af lufthavnens sikkerhedskontrol.«

Alverdens politi kigger fremad

Af Janne Aagaard

Emnet var forandring og ledelse i en reformtid, og 225 højtplacerede politiledere fra hele verden spidsede ørerne og sugede til sig, da de mødtes i København. Fælles for forsamlingen var, at alle havde taget et semester på FBI's akademi. Oplægsholderne øste ud af deres visioner, og deltagerne blev fyldt med inspiration under konferencen, som foregik 20.-24. september. Læs her, hvad to af talerne havde af ideer til, hvordan politiet skal møde fremtiden

Undgå fadæser

Med 33 års erfaring fra det amerikanske politi og sin uddannelse som advokat har Gordon Graham specialiseret sig i risikohåndtering, altså at forebygge fejl og uheld i organisationer. I dag er han ejer af firmaet Lexipol, som har implementeret systemer for risikohåndtering for politiet i 11 amerikanske stater.

På konferencen fortalte Gordon Graham om nødvendigheden af at forebygge problemerne ved at sætte gode arbejdsmetoder i faste systemer.

»De fleste fejl kan forudses og dermed også forebygges, hvis man skaber sikre og gennemtænkte arbejdsmetoder, hvor alle kender deres rolle og opgaver i organisationen,« siger Gordon Graham.

At tænke i planlagte arbejds gange – som for eksempel at optage alle telefonsamtaler fra offentligheden – er kun noget værd, hvis man også aflytter båndene regelmæssigt for at tjekke, om medarbejderne følger retningslinjerne. I det hele taget bør nedskrevne politikker altid følges op, forklarede Gordon Graham:

»Det kræver daglig opdatering af rutiner, og at alle medarbejdere føler sig som en del af et større hele.«

Myter og virkeligheder

Hvordan synes man selv, at det går? Og hvad synes offentligheden? Store organisationers billede af sig selv står nogle gange i skærende kontrast til offentlighedens opfattelse af samme organisation. Det var emnet, da chefredaktør ved Berlingske Tidende Lisbeth Knudsen debatterede med politisk kommentator Niels Krause-Kjær.

»Som leder i en organisation som politiet skal man stille sig selv tre spørgsmål: Hvordan opfatter jeg selv politiet? Hvordan tror jeg, andre opfatter politiet? Og hvordan burde politiet blive opfattet? Hvis svarene på de tre spørgsmål er forskellige, så er organisationen i disharmoni. Idealet er, at de tre spørgsmål besvares ens,« forklarer Niels Krause-Kjær.

Han er tidligere pressechef for Det Konservative Folkeparti, og han kender til udfordringen i at ændre offentlighedens fasttømrede opfattelse af et parti eller en virksomhed. Et eksempel er den udbredte fordom hos danskerne om en politimand som it-analfabet med overskæg og jysk dialekt:

»Hvordan ændres offentlighedens opfattelse? Det handler om at udnytte et gunstigt tidspunkt til at skabe en ny historie for, hvordan organisationen ses af medier og befolkning – altså at påvirke offentlighedsdannelsen. Det er ikke nemt, men det nytter i hvert fald ikke at være stille. Man skal kommunikere.«

> FBINAA I DANMARK

De 200 tidligere FBI-elever, der deltog i konferencen i København, er alle medlemmer af FBINAA, eller FBI National Academy Associates, som FBI's sammenslutning af tidligere elever hedder.

I alt har FBINAA 17.000 medlemmer, som alle hører til en lokalafdeling, eller chapter, som det hedder i FBI-sprog. Danske FBI-elever hører til den europæiske afdeling. Formandskab for de lokale afdelinger går på skift mellem medlemslandene. Siden 2003 har Klaus Høj Tipsmark, nu sikkerhedschef hos Carlsberg, været vice-præsident for den europæiske afdeling. Fra september 2007 og frem til årsskiftet 2008-9 er han præsident. Sammenslutningens mål er at sikre en høj standard for integritet, kompetence, engagement og professionalisme samt at være med til at opretholde loven i overensstemmelse med landets love.

-ab

»Man kan ikke selv søge om at komme på akademiet – man skal inviteres.«

»Som elev herovre var mine forventninger, at jeg ville få lejlighed til at reflektere over mig selv og samtidig lære mere om ledelse. Jeg havde hørt fra andre kursister, at udfordringen måske ikke lå på et akademisk plan, men snarere at blive udfordret på ens eget perspektiv og opfattelse. Jeg lærte meget om den amerikanske ledelseskultur og om, hvordan deres politi og FBI fungerer, og så fik jeg et internationalt fokus og fik for alvor øjnene

op for det globale politisamarbejde. Nu prøver jeg at suge så meget viden til mig, som jeg kan. Jeg underviser i ledelsesbegreber og forsøger at lære, hvordan man bedst får sine ideer formidlet inden for en organisation. Amerikanerne er udadvendte og gode til at 'performe', og det er en stor kulturforskel i forhold til Danmark. Dansk politi er ikke gode nok til at sælge budskabet, og her kan vi lære noget af amerikanerne.«

Erik Vand, 36 år, politikommissær ved Rigspolitiet. Kursist ved FBI National Academy sommer 2006. I dag tilbage på akademiet som gæstelærer i ledelse frem til foråret 2009.

»Et frikvarter proppet med arbejde«

»Kurset varer ti uger, alle ugedage er der otte timers undervisning, et par timers lektielæsning samt flere ugentlige foredrag fra alle mulige, lige fra en Ku Klux Klan-leder til FBI-agenten, der afhørte Saddam Hussein gennem syv måneder.

Mine forventninger til kurset var at få et indblik i USA's historie og kultur, i og med at der var 250 andre kursister fra hele USA. Fag-

ligt regnede jeg med at lære om ledelse og terror, at få en amerikansk vinkel på terror og få sparring på de værktøjer, jeg bruger i Danmark. Jeg har ændret mig af opholdet, for at være herovre har været et frikvarter fra arbejdet derhjemme og givet mig en mulighed for at reflektere over, hvordan jeg arbejder til hverdag. Jeg har fået inspiration til, hvordan man kan se tingene anderledes.«

Peter Ekknud, 44 år, politikommissær ved Rigspolitiet. Kursist ved FBI National Academy sommer 2008.

Danskere på FBI-akademiet

En håndfuld danske politifolk er blandt akademiets tidligere elever

Poul Bukh, chefpolitiinspektør i Rigspolitiet

Manfred Seitner, chefkriminalinspektør i SAIS, nu pensioneret

Per Larsen, chefpolitinspektør i Københavns Politi

Palle Biehl, kriminalinspektør i Rigspolitiet, nu pensioneret

Kai Vittrup, chefpolitiinspektør i København, nu FN-leder i Sudan

Willy Eliassen, kriminalinspektør i Glostrup, nu viceborgmester

Hans Jørgen Bonnichsen, chefkriminalinspektør i PET, nu pensioneret

Mogens Sørensen, vicepolitiinspektør, Københavns Politi

Jørn Gravesen, politiinspektør i Rigspolitiet

Klaus Høj Tipsmark, sikkerhedschef i Carlsberg

Kirsten Vesterby Fischer, vicepolitinspektør i Fyns Politi

Carsten Krogh, vicekriminalinspektør i Midt- og Vestsjællands Politi

Hans Henrik Jensen, vicepolitiinspektør i NEC, Rigspolitiet

Erik Vand, politikommissær i Rigspolitiet

Peter Ekknud, politikommissær i Rigspolitiet

Som den første og foreløbig eneste danske kvinde har Kirsten Vesterby Fischer gennemført et semester på FBI's akademi i Quantico i delstaten Virginia

Kvinde nummer 875 hos FBI

Af Anna Bridgwater

»Jeg husker tydeligt den dag, jeg fik tilbuddet om at komme på FBI-kurset. Jeg havde startet en fællesgruppe mod organiseret kriminalitet på Fyn, for efter rockerkrigen stod politiet med en stor ny opgave med hensyn til bander og rockere. Jeg sad og skrev en tale for en kollega, der havde rund fødselsdag, da min daværende chef kom og sagde, at jeg skulle gå hjem og tænke mig grundigt om, for jeg var blevet udpeget som deltager på FBI's kursus. Min chef sagde, jeg skulle se, om jeg kunne få det til at passe derhjemme, for jeg har børn på dengang ni og 16 år, og jeg skulle svare hurtigt. Men han anbefalede mig kraftigt at tage af sted. Jeg tog det som et skulderklap og sagde ja.

FBI-kurset varer to og en halv måned, og man vælger selv sine fag. Poul Bukh fra Rigspolitiets personaleafdeling gav mig det råd, at jeg skulle følge mit hjerte. Så jeg valgte blandt andet et kursus i 'Forensic Science', primært på grund af dna-delen. På det tidspunkt i 2001 var dna-teknologien virkelig i fremgang, men jeg vidste også, at FBI har verdens største våbensamling i deres kriminaltekniske afdeling. Så mine to hovedfag var 'Human Behaviour in Organisations' og 'Executive Leadership', der vil sige hardcore ledelse.

Ligesom på film

Der er meget idræt. Stedet så ud, ligesom det gør i starten af filmen 'Ondskabens Øjne', hvor Jodie Foster løber på en forhindringsbane.

Man skal bestå den bane for at bestå kurset, og man får en gul mursten fra banen foræret. Nu har jeg stenen stående på mit kontor.

På mit hold var vi 260 deltagere, og vi var 23 internationale studerende. På akademiet bor man fire mand på en 'dorm', som deles om et toilet og et brusebad med en slags halv-dør imellem. Så sov vi sammen to og to i et soveværelse. Det var ens for alle, og på den måde er alle lige.

Hverdagen starter med, at man står op og får morgenmad, og så følger man de fag, man har meldt sig til, helt til klokken 17. Så var der aftensmad og forberedelse. Vi havde fri lørdag-søndag. Jeg tog på weekend med min roommate, vi stod på ski, besøgte hendes familie i Texas og tog på udflugt, for man har virkelig brug for at komme væk fra akademiet, når man har fri.

Nummer 875

Miljøet er som et typisk studentermiljø. Vi sad tit på biblioteket og lavede opgaver om aftenen. Der var også et godt fællesskab på min gang, og vi tog ofte ned på stedets lille bar og fik en godnatøl, eller også løb vi en tur sammen. Det er et mandsdomineret sted, men det er man ikke overrasket over, når man arbejder i politiet allerede. En af de andre piger fik den idé at lave t-shirts med vores numre, og jeg fik en med nummer 875, for jeg var kvinde nummer 875 nogensinde på kurset. (I alt har 36.000 elever gået på skolen, red.)

»Det var skønt at være der, for hvornår får man ellers to en halv måned, hvor man kan være fuldstændig sig selv? Så det var en egoistisk, men skøn tid.«

Vicepolitiinspektør
Kirsten Vesterby
Fischer blev
genforenet med sin
roommate fra
Quantico, da de
begge deltog i
FBI-konferencen i
København 20.-24.
september.

Man føler sig virkelig lille, når man lige kommer derover. Man ved ikke, hvilket ben man skal stå på, hverken fagligt eller socialt. FBI agenter er udpeget efter deres faglighed. De kan være dygtige til sprog eller uddannede kemiingeniører f.eks. Tanken er, at de nok skal lære det politimæssige bagefter. Derfor er de specialister på en måde, vi ikke har tradition for herhjemme. Det var utrolig spændende. Deres tilgang til at arbejde med det kriminaltekniske er meget mere naturvidenskabelig end vores. Det er altid berigende, når to fagligheder mødes.

» Der var ikke noget med forlængede weekender derhjemme, mens jeg var i USA, for så var jeg aldrig kommet af sted igen.«

Danmark er sej nok

Jeg opdagede, at vi som dansk politi er utrolig godt klædt på, og det kan vi godt være stolte af. Amerikanerne er ikke vant til at være stringente i efterforskning eller i rapportering, og så arbejder de ikke så hårdt som os. Vi er robuste i mange sammenhænge. Dansk politi kan til gengæld lære noget af amerikanernes tilgang, hvor man blander faglighed med politiarbejde. Vi kan lære af den faglige mangfoldighed, for vi er klart bedst til at samarbejde, når vi selv sidder for bordenden.

Jeg havde travlt, men jeg savnede min fa-

milie. Jeg havde jo aldrig været væk fra børnene i så lang tid. Til gengæld kom min mand og børnene over til min translokation, og så rejste vi rundt en måned sammen bagefter.

Selvtillid og mod

Lige i starten får man at vide, at opholdet vil få stor betydning for resten af ens liv, og jeg tænkte, at det var lidt for amerikansk sagt. Men det passer. Man kæmper en sej kamp for at få nogle gode karakterer, og man får en anden tilgang til tingene. Man lærer at tænke; "Det skal jeg nok klare".

Fagligt har der helt konkret været nogle ledelsesmæssige og kriminaltekniske ting, som jeg har haft glæde af i mit daglige virke. I dag har jeg også et netværk over det meste af verden. Jeg kender folk overalt nu. Lige nu er min yngste i USA, hvor han bor hos min tidligere værelseskammerat, og det er da en gave.

Nu har jeg et ønske om at komme ud et sted i den store verden, for eksempel til Euro-pol. Og inden for organiseret kriminalitet kan det sikkert godt lade sig gøre.«

Ny dagsorden for FBI

De to brændende tårne i New York den 11. september 2001 har for altid ændret USA og ikke mindst dets nationale efterretningstjeneste, FBI. Vicedirektør John J. Miller står i spidsen for terrorbekæmpelsen, der er førsteprioritet hos det 'nye' FBI

Af Janne Aagaard

I 1998 sad journalist John J. Miller sammen med Osama Bin Laden i det afghanske bjerglandskab, og Bin Laden erklærede krig mod USA:

»En af Bin Ladens største frustrationer var, at han ikke kunne få USA til at gengælde krigserklæringen.«

Den historie indleder John J. Millers bog, 'The Cell', som han skrev efter terrorangrebet 11. september i New York. Han blev uddannet journalist i 1973 og har siden da været mangeårig tv-journalist og nyhedsvært på den store amerikanske tv-kanal ABC.

I dag er han vicedirektør i FBI med særligt ansvar for kommunikation og vel nok den højest placerede 'civilist' i det 30.000 mand store nationale politi og efterretningstjeneste. At få et interview med FBI's vicedirektør kræver sikkerhedsgodkendelse af de helt store og en hær af medfølgende øjne og ører - bare sådan for en sikkerheds skyld.

Ser du på FBI med andre øjne i dag end dengang, du skrev bogen?

»Ja, jeg har en anden opfattelse i dag - og der er en helt anden virkelighed nu. Der er andre og flere ressourcer til terrorbekæmpelse. Dengang var der måske 80 mand i antiterrorsektionen, i dag er der flere tusinde mennesker til at forebygge terrorisme.«

Har terrorisme ændret FBI's arbejdsform?

»Dengang var FBI's formål at efterforske, sikre beviser til en retssag og gøre det muligt at få folk dømt. I dag er vores formål ikke at skabe et grundlag for anklageren, men at forebygge og forhindre terrorangreb, at neutralisere terrorceller og se på det overordnede trusselsbillede. Det betyder blandt andet, at vi anholder folk for illegal indvandring, narko, våbenbesiddelse og bedrageri for at stikke en kæp i hjulet på terrorangreb. De dømmes aldrig for terror, for hvis vi kan bruge andre metoder til at forhindre dem i at udføre deres planer, gør vi det. Andre gange må vi vente og overvåge grupper. Det var tilfældet, da en terrorgruppe i Californien formåede at finansiere et terrorangreb, indkøbe våben, finde mål og ofre og planlægge tidspunktet, før vi anholdt dem bare to måneder inden deres planlagte massakre på en synagoge på Yom Kippur (jødisk helligdag, red.). Sagen var et godt eksempel på den radikaliserings, vi ser i USA. Terroristerne er ikke fra Afghanistan, og de har ikke været i kontakt med Al Qaeda, de bor og

arbejder her i landet. Nogle rekrutteres i det kriminelle miljø, andre efter løsladelse fra fængsel.«

Hvornår vil vi se et nyt terrorangreb i USA?

»I verden efter 11. september har der været talrige plots og planer om terrorangreb i New York, Atlanta, Chicago. Det er lykkedes os at forhindre hver eneste plan, men det kan ikke fortsætte i det uendelige. Uanset hvor dygtig en målmand er, vil der på et eller andet tidspunkt blive scoret et mål.«

Hvordan kan FBI - og andre landes politiorganisationer - forbedre indsatsen mod terror?

»Vi har ændret vores operative arbejde på flere måder. Dels planlægger vi flere år frem og budgetterer over fem år, i stedet for at vi hvert år skal lægge et budget. Dels udfordrer vi vores operative enheder ved at gå i dybden. Før i tiden ringede hovedkvarteret eller chefen ud til den enkelte og spurgte 'hvordan går det, er der tjek på det?' og fik et 'det går fint'. I dag beder vi hver person om at udpege trusler på deres område og om at identificere, hvem der ville være hovedaktør i det område, hvis der skete et terrorangreb. Vi vil vide, hvor vores svagheder er, og hvem der kan udnytte dem.«

Trusler mod statens sikkerhed kan skyldes meget andet end blot terror - for eksempel fattigdom, økonomisk lavkonjunktur og smitsomme sygdomme. Fokuserer vi for meget på terrortruslen?

»FBI har redefineret trusselsbilledet mod USA, og det overordnede for os er, at vi skal bekæmpe truslen mod amerikanernes hverdag. Gælder det lånespekulanter? Ja, og det gælder for den sags skyld også kriminelle bander. En bande - MS 13 - begyndte i Los Angeles for år tilbage. I dag har vi udvist bandemedlemmer til deres hjemlande i steder som Honduras og El Salvador. Også internetforbrydelse står højt på vores liste over fokusområder.

FBI er lige fyldt 100 år - organisationen blev grundlagt i 1908, da 34 politifolk mødtes og startede FBI. Samme år opfandt Henry Ford bilen, og den nye opfindelse gav kriminelle mulighed for at begå forbrydelser på tværs af statsgrænserne. Dermed blev bilen en vigtig

»

'motor' i udviklingen af moderne kriminalitet. Det samme skete, da flyteknologien gav den sicilianske mafia mulighed for at sprede sig internationalt.

Med internettet er grænserne ikke bare udvidet og overtrådt, men helt udvisket. Med et par museklik kan en mand begå forbrydelser flere tusinde kilometer væk uden så meget som at flytte sig fra skrivebordstolen. Han kan begå tyveri eller forrette skade for millioner af dollars, og når man efterforsker forbrydelsen, kan man ikke vide, om gerningsmanden er en 17-årig skoledreng eller den russiske mafia.

Vi overvågede chatrooms på internettet, hvor radikale muslimske fundamentalister udvekslede ideer, erfaringer, kontakter og mål. De planlagde et terrorangreb og fik en bombeopskrift fra Canada. Da vi skulle sætte ind mod den gruppe, krævede det samarbejde mellem politi fra seks lande – deriblandt Danmark, Sverige, Bosnien og Canada – og ni forskellige politistyrker i USA. Vi måtte mødes for at finde ud af, hvem der skulle slå til først, på hvilke adresser, og hvordan vi skulle undgå at forstyrre hinandens efterforskning.

I forbindelse med den efterforskning fandt vi desuden et stykke papir med et London-telefonnummer, og da vi rykkede ind for at anholde bagmanden, fandt vi en marokkansk diplomats 19-årige søn, der hjemme i kælderværelset havde fungeret som facilitator, inspirator og vidensbank for en lang række terrorister verden over.

Er der noget positivt ved internettet set fra et politimæssigt synspunkt?

»Ja, det har helt sikkert øget vores samarbejde med stater, vi ellers ikke har et stort samarbejde med – vi samarbejder for eksempel både med kineserne og russerne om it-kriminalitet. Det er vores fælles problem, ikke det enkelte lands.

I virkeligheden er den største del af vores efterforskning i cyberspace rettet mod seksuelle predatorer, der bruger internettet til at forhandle og sprede børnepornografi. De fleste tænker ikke på, at for hver gang der er et foto med børnepornografi, er der sket en forbrydelse. 70 procent af vores tid i bekæmpelse af it-kriminalitet går med det.«

Har du på et personligt plan opnået 'at gøre en forskel, at deltage i stedet for at rapportere', som du blev citeret for at have som mål, da du for flere år siden skiftede reporterasketten ud med politiuiformen?

»Ja, det har jeg. Men det var nu ikke bare mig, jeg var blot en del af en bølge af mennesker, der efter 11. september bestemte os for at forlade godt betalte stillinger for at gøre en forskel. Vi har folk, der kunne tjene det dobbelte andre steder, men de arbejder for os, fordi vi vil hjælpe vores land, der er i nød.«

'The Cell' af John Miller udkom i 2003 og beskriver baggrunden for terrorangrebet 11. september.

DEN VIRTUELLE POLITIMAND

Torben-Betjent er på Arto

Bornholmsk politiassistent møder de unge på internettet

Af Sofie Sidelmann Yderstræde

Spørgsmål om sms-trusler, mobning og andre konflikter fylder godt op i mailboksen hos politiassistent og kriminalpræventiv koordinator Torben Kofoed-Nielsen fra Bornholms Politi.

Siden 2005 har han haft profilen Torben-Betjent på internetportalen Arto, som er et virtuelt mødested for børn og unge, og muligheden for at spørge den virtuelle betjent til råds bruges flittigt af de bornholmske unge.

»Langt de fleste spørgsmål drejer sig om trusler, de unge har fået på sms eller på Arto. Jeg får også af og til spørgsmål om, hvad de skal gøre, når deres veninde går med selvmordstanker, eller vennerne tager stoffer. Jeg kan vejlede dem og give konkrete råd, og jeg tror, jeg kan tage mange konflikter i opløbet,« siger Torben Kofoed-Nielsen, der har arbejdet med de unge bornholmere i SSP-regi siden 2001. Derfor kender langt de fleste af Torbens

704 'Arto-venner' ham også personligt, for han har besøgt næsten alle skoler på øen.

En falsk betjent

»Hver gang jeg er ude i en klasse, fortæller jeg om min brevkasse og siger, at de på nettet kan stille de spørgsmål, de måske ikke lige har lyst til, at resten af klassen hører,« fortæller Torben Kofoed-Nielsen.

Han hørte første gang om Arto for nogle år siden, da et par bornholmske piger stak af til Jylland for at besøge kærester, de havde mødt via hjemmesiden. Senere modtog han i en anden sag en anmeldelse fra en pige, som på Arto var blevet truet af en jævnaldrende pige.

»Nu bør jeg vide, hvad det er,« tænkte jeg og gik ind på hjemmesiden.«

Der fandt han til sin forundring i første omgang en mand, som udgav sig for at være ham og arbejde med børn og unge for Bornholms

Politi. Han anmeldte den falske profil til Arto, da det jo ikke kunne passe. Og så oprettede han sig selv som Torben-Betjent.

»Med tiden har det vist sig at være et godt træk. Når jeg er ude i klasserne, vil de unge gerne snakke om, hvad der sker på Arto, og jeg kan rådgive om, hvordan de skal færdes sikkert derinde. Så jeg tror absolut, at Internettet er et godt sted at møde børn og unge, for de er der rigtig meget, og på den måde føler jeg også, at jeg er der for dem,« siger Torben Kofoed-Nielsen, der inden længe også kommer til at fungere som rådgiver i den virtuelle ungdomsverden www.habbo.dk.

Har du lyst til at se Torben Kofoed-Nielsens profil på www.arto.dk, kan du finde ham ved at skrive 'Torben-Betjent' i øverste højre hjørne, hvor man kan søge brugere.

> FBI's FIRE FOKUSOMRÅDER

1. Antiterror er første prioritet – at forebygge og standse terrorangreb
2. Efterretningsarbejde for at beskytte den nationale sikkerhed, herunder at standse spionage
3. Bekæmpelse af it-kriminalitet, der er grænseløst og i hastig fremgang, og som ofte finansierer både forbrydere og terrorisme
4. Bekæmpelse af korruption i offentlige myndigheder og politiske institutioner

Kilde: FBI

LEDEREN

En turbulent tid

Man kan vist ikke påstå, at dansk politi for tiden ikke har befolkningens og mediernes bevågenhed. Det blæser lidt vel meget, og der er unægtelig rigeligt at tage sig til. Og der sker noget.

Tag for eksempel uge 37: Vi fik pludselig ny justitsminister efter knap syv år. Der skal her lyde en stor tak til Lene Espersen, der altid med stor dygtighed og engagement støttede og bakkede os op. Vi ser frem til samarbejdet med Brian Mikkelsen.

Analysen af politisvigt blev også offentliggjort. Desværre i første omgang i form af et uge-gammelt udkast. De misforståelser og den forvirring, dette skabte, kunne vi godt have været foruden.

Selve analysen giver et godt billede af, hvilke problemer der har været, og sætter retning på, hvad der skal have maksimal opmærksomhed i den kommende tid – navnlig telefonbetjeningen og vagtcentraldisponeringen og dialogen og forventningsafstemningen med borgerne.

Der er således rygende travlt på alle fronter: Vi skal prøve at holde styr på rockerne og banderne og fodboldbøllerne – og alt det andet – og samtidig arbejde intenst på at få sagspuklerne nedbragt. Vi skal også tilpasse og justere organisationen og bemanningen på en række områder og sørge for den løbende kompetenceudvikling, som er så vigtig.

Det er mit indtryk, at man en del steder er kommet ganske langt, men der er også steder,

hvor der er et stykke vej endnu. Det prøver man målrettet at gøre noget ved.

Hvis nogen kan klare alt dette, så er det vel dansk politi. Der laves meget godt politiarbejde hver evig eneste dag, og der er mange succeser. Men der er selvfølgelig en grænse for, hvad vi kan overkomme. Det må alle have en forståelse for. Vi kan ikke bedømmes efter en målestok, der ikke gælder for alle andre. Det forstår befolkningen, og der er generelt stor tillid og tilfredshed med politiet.

Så hvad kan vi gøre andet end vores bedste. Dermed bevarer vi også selvrespekten og den faglige stolthed.

Torsten Hesselbjerg

Kommunikation under kriser

Selv når katastrofen banker på, er der egenrådige borgere, der nægter at adlyde politiet. Hvordan bliver politiet bedre til at kommunikere med borgerne? Det fortæller Nina Blom Andersen i kronikken

Nina Blom Andersen, 37 år, sociolog og ekstern lektor på Kommunikation ved Roskilde Universitetscenter. Hendes ph.d.-afhandling, hvis konklusioner bringes her, er finansieret af Beredskabsstyrelsen, hvor Nina Blom Andersen også arbejder som konsulent.

Af Nina Blom Andersen

Langtfra alle borgere efterlever politiets budskaber under kriser. Det skete heller ikke under fyrværkeribranden i Seest eller ved evakueringen under et højvandsvarsel i Skive.

Forklaringerne er mange. En af dem kan være, at borgerne nok er klar over, hvad politiet vil have dem til at gøre. Men de er ikke klar over hvorfor.

Politiet kan blive bedre til at fortælle, hvilken trussel borgerne står over for, for det er ikke altid tydeligt. Og når det ikke er tydeligt, hvad politiet forventer, der vil ske, så kan borgerne ikke forstå, hvorfor de skal følge anvisningerne. Det er en af konklusionerne i min ph.d. afhandling, der bygger på analyser af interviews med både politi og borgere, der har været involveret i hændelserne i Seest og Skive.

Set i bakspejlet

Men der er også andre forhold, der har betydning for, hvordan en varsling af borgerne i en krise forløber.

Efter en ulykke er det tydeligt, om politiets strategi er på sin plads eller skudt ved siden af. Efter evakueringen af 2.000 borgere i november 2004 på grund af brand i et fyrværkerilager lidt uden for Kolding blev politiet karakteriseret som 'omhyggelige', da fyrværkeribranden kunne have slået mange mennesker ihjel, hvis ikke de var kommet ud af området.

Politiet blev på den anden side betragtet som 'overforsigtige', da de evakuerede borgerne omkring Skive Fjord i januar 2005. Højvandsvarslet viste, at området ville blive oversvømmet. Men det gik ikke så galt, og så var der jo ingen grund til, at folk skulle forlade deres hjem, mente kritikere efterfølgende.

Det er ikke altid tydeligt, hvor alvorlig en ulykke er, når den stadig er under opsejling, og det er blandt andet derfor, at politiet er på hårdt arbejde, når de varsler. For hvis borgerne mener, at politiet overreagerer, så er det endnu en grund til, at de ikke altid følger henstillingerne.

Personlig kontakt

Politiet har flere muligheder for at kommunikere med folk, når der skal varsles om en trussel. De kan kontakte lokale, regionale og nationale medier, der kan videre-sende varslinger. Højtalervogne og sirener kan bringes i spil, og politiet kan med fordel bruge egen hjemmeside.

Men jeg vil argumentere for, at den personlige kontakt mellem betjent og borgere fungerer bedst, når borgerne skal efterleve politiets henstillinger. Gennem det personlige møde er der mulighed for at overbevise borgerne om, at de skal lytte og handle. Det er her, der er mulighed for at udtrykke autoritet og myndighed – for at lægge vægt bag ordene.

Myndighed og indlevelse

I Skive fortalte en borger, at han havde besluttet sig for at blive hjemme, trods udsigten til at hans hjem kom til at stå under vand. Men mødet med en betjent, der insisterede på, at han skulle forlade området, fik ham til at ombestemme sig. Han grinte lidt af sine skiftende meninger og sagde, at 'betjenten gjorde da sit arbejde

skidegodt'. Betjenten kommunikerede budskabet med en passende autoritet og fik borgeren til at efterleve henstillingen.

Men borgerne holder også samtidig øje med, om politiet giver udtryk for indlevelse. Om politiet for eksempel tilkendegiver, at de godt kan forstå, at borgerne ikke bryder sig om at forlade deres hjem. Borgerne sætter pris på, at politiet både udviser indlevelse og myndighed. Politiet levede op til borgernes forventninger under de to hændelser, og det er afgørende for, om kontakten mellem borgere og betjente fungerer.

Tillid øger efterlevelse

Men det er ikke kun borgerne, der vurderer politiet. Politiet har lige så travlt med at vurdere borgerne. Politiet forventer, at borgerne efterlever budskaberne om enten at forlade hjemmet, blive inden døre, rømme gaden, eller hvad der er påkrævet i forhold til den gældende trussel. Men det sker ikke altid. Politifolk fortæller, at de indimellem oplever det som ligegyldighed eller modvilje, når borgerne gør noget andet end det, de bliver bedt om.

Men jeg vil argumentere for, at man ikke skal opfatte borgerne som ulydige. En del borgere fortæller mig, at det er vigtigt selv at tage beslutningerne i en krisesituation, og at det er af stor betydning selv at bestemme, hvordan situationen skal håndteres. Borgerne ønsker at opretholde en selvstændighed og selv tage ansvaret.

Så selvom situationen kan være kaotisk, og tiden er knap i en varslingssituation, kan politiet med fordel se borgere, der ikke lige efterlever henstillingerne, som nogle, der gerne vil tage ansvaret for egen situation. Ikke som ignorante eller ligeglade. Den erkendelse kan gøre kommunikationen mellem borger og politi mindre konfliktfyldt.

Kommende kriser

Hvad kan politiet forvente, der vil ske i de varslingssituationer, der opstår fremover? Jeg vil argumentere for, at borgerne i Seest og ved

Skive Fjord har en udbredt tillid til politiet, og derfor efterlevede de i udstrakt grad budskabet om evakuering, til trods for at politiet indimellem oplevede det modsatte.

Men nye ulykker og trusler byder på andre målgrupper. Man kan for eksempel forvente, at dårligt socialt stillede unge med anden etnisk baggrund end dansk i højere grad vil afvise politiets henstillinger. De har måske dårlige oplevelser med politiet og har svært ved at anerkende politiets udtryk af myndighed og kontrol. Også i tilfælde af en varsling.

Man kan også forvente, at der er andre grupper i samfundet, som kontorchefer, dommere og professorer, der ikke straks efterlever po-

» Det tager noget tid at evakuere i det moglejr, man skal snakke med dem alle sammen og høre på alle... de vil gerne snakke, og helst længe, alle sammen. «

Ansats i Skive Politi om betydningen af at komme borgerne i møde under en evakuering

litiets ordre om eksempelvis en evakuering. Her har politiet at gøre med folk, der på mange måder er velintegrerede i samfundet, men som alligevel selv vil bestemme. For det er de vant til.

En del borgere har ikke lyst til at være underlagt andres myndighed, men har en forståelse af sig selv som kritiske og distancerede. Det er et billede, de ønsker at opretholde, og det er en udfordring, som politiet skal forholde sig til.

STAVEN – DENNE GANG MED NOTER

Rekruttering af lyserøde pantere

ENGELSKE SPIONER: Tidligere gik det britiske efterretningsvæsen efter studerende fra Oxford med stiv overlæbe og den rette baggrund. Men denne kortsigtede – og diskriminerende – rekrutteringsmetode er nu en saga blot.

MI5 har hyret en homoseksuel lobbygruppe til at hjælpe med rekrutteringen af bøsser og lesbiske og med at skabe et mere tolerant, rummeligt og inkluderende arbejdsmiljø for de nuværende ansatte.

Den bratte ændring af personalepolitikken og kulturen i efterretningstjenesten sker, efter MI5's nye generaldirektør, Jonathan Evans, tiltrådte sidste år. Også MI6 er begyndt at rekruttere bredere. De annoncerede blandt andet i aviserne sidste år.

Siden bombesprængningerne 7. juli for tre år siden har begge tjenester rekrutteret flere hundrede nye spioner i kampen mod terror.

-ja

Altid til tjeneste

ALSIDIGHED: UFO'er, dukker og løsslupne partygæster – politiet rykker ud til det hele. I Wales modtog politiet i juli måned en opringning om et 'mistænkeligt objekt', som svævede på himlen. Alarmcentralen sendte en patruljevogn, som hurtigt meldte tilbage, at det lysende objekt var en stor, flot fuldmåne.

I Australien var der panik på, da borgere bad politiet redde en baby ud af en glohed, efterladt og låst bil. Betjentene knuste ruden blot for at opdage, at babyen var en meget livagtig dukke.

Så havde tysk politi det lidt sjovere, da de blev kaldt ud til en meget støjende fødselsdagsfest. De glade og berusede partygæster mødte politiet med bifald, da de var overbevist om, at de uniformerede betjente var strippere, som var bestilt som fødselsdagsgave. Da betjentene nægtede at smide klunset, kastede gæsterne sig over dem – men heldigvis blev situationen løst uden anholdelser eller tilskadekomne.

-ab

